

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 1T/92/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3619010246
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Radoslav Smatana, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2020:3619010246.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudcom Mgr. Radoslavom Smatanom, PhD. v trestnej veci obžalovaného V. A. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22.07.2020, takto

rozhodol:

Obžalovaný

V. A., nar. XX.XX.XXXX v W., trvale bytom A., nezamestnaný, slobodný, t.č. v ÚVV Ilava,

je vinný, že:

dňa 11.06.2019 pod vplyvom alkoholu asi o 20:10 hod. vo M. L. pred dvorom do rodinného domu č. XXX sa pýtal poškodeného C. V. na prácu a keď mu poškodený uviedol, že pre neho prácu nemá, opakovane poškodeného udrel, najskôr do hlavy, potom do trupu, následne pýtal od poškodeného 50,- € s opakovanou hrozbou, že ho utopí v potoku, čo naznačoval tlačením poškodeného k potoku a keď poškodený povedal obžalovanému, že nemá peniaze, tak obžalovaný poškodeného násilím vtlačil do dvora a do domu poškodeného vo M. L. č. XXX v úmysle sa presvedčiť, či poškodený má v dome peniaze, čím bez oprávnenia vnikol do obydľia poškodeného, v dome poškodenému vzal z peňaženky, ktorú si poškodený vzal zo stola a držal ju v rukách 20 Eurovú bankovku a 10 Eurovú bankovku a keď v dome priateľka poškodeného, T. S. vyzvala obžalovaného, aby odišiel, obžalovaný T. S. udrel do tváre a ťahal ju za vlasy do obývačky, a keď držala v ruke mobil a vyzvala ho na opustenie domu s tým, že zavolá políciu, na jej výzvy nereagoval, pričom jej vykrútil ruku, z ktorej jej vytrhol mobil v úmysle zabrániť jej zavolať políciu a opakovane poškodenej vykrikoval, že ak nebude držať hubu, tak ju zabije, následne po byte hľadal poškodeného, ktorý medzitým ušiel na dvor a telefonicky žiadal políciu o pomoc, a keď ho nenašiel, pri odchode z domu povedal poškodenej T. S., že ak nebude čušať a sedieť, tak ju zabije, a keď poškodená vyšla za obžalovaným z domu, ukázal na ňu prstom a povedal jej, aby sa vrátila, lebo ju zabije a vonku na dvore hodil mobil patriaci poškodenej o zem, čím ho rozbil a z uvedeného obydľia odišiel, čím porušil domovú slobodu poškodenému C. V., tiež mu spôsobil škodu odcudzením peňazí vo výške 30,-€ a poškodenej T. S. spôsobil škodu poškodením mobilného telefónu zn. Lenovo A536, čiernej farby vo výške 160,-€, pričom sa uvedeného skutku obžalovaný dopustil, hoci už bol rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/2/99 zo dňa 14.04.1999, právoplatným v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 3To/127/99 dňa 09.09.1999 odsúdený za trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. a iné k úhrnnému nepodmienečnému trestu odňatia slobody vo výmere 7 rokov so zaradením do III. nápravno-výchovnej skupiny, ktorý trest vykonal dňa 01.08.2005 a rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/37/09 zo dňa 13.05.2009, právoplatným v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/74/09 dňa 10.09.2009 bol obžalovaný odsúdený za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona k nepodmienečnému trestu odňatia slobody vo výmere 9 rokov a 6 mesiacov v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý trest vykonal dňa 01.09.2018,

t e d a :

proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci, pričom už bol za trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. a zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona potrestaný nepodmienečným trestom odňatia slobody,

neoprávnene vnikol do obydľia iného a neoprávnene tam zotrval a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - násilím,

iného násilím a hrozbou násilia nútil, aby niečo konal,

č í m s p á c h a l :

zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 k § 47 ods. 2 Trestného zákona,

prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d/ Trestného zákona,

zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona a § 47 ods. 2 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 25 (dvadsaťpäť) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona súd obžalovaného zaraďuje pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 78 ods. 1 Trestného zákona súd ukladá obžalovanému ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 60 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest prepadnutia vecí - finančných prostriedkov v sume 30 € (tridsať eur) nachádzajúce sa na čísle účtu Okresného súdu Partizánske B. pod položkou registra 6, rok 2019, číslo účtovného dokladu: XXXXXXXX.

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku je obžalovaný povinný nahradiť poškodenému C. V., nar. XX.XX.XXXX v R. W. M., trvale bytom M. L. č. XXX, škodu vo výške 30 € (tridsať eur).

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodenú T. S., nar. XX.XX.XXXX v N., trvale bytom N., s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske podal dňa 06.11.2019 obžalobu na V. A. pod č.k. Pv 220/19/3305-51 pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Trestného zákona v spojení s § 127 ods. 3 Trestného zákona k § 47 ods. 2 Trestného zákona v súbehu so zločinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d/ Trestného zákona, § 139 ods. 1 písm. e/ Trestného zákona v spojení s § 127 ods. 3 Trestného zákona a v súbehu so zločinom vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že dňa 11.06.2019 pod vplyvom alkoholu asi o 20:10 hod. vo M. L. pred dvorom do rodinného domu č. XXX sa pýtal poškodeného C. V. na prácu a keď mu poškodený uviedol, že pre neho prácu nemá, opakovane poškodeného udrel, najskôr do hlavy, potom do trupu, následne pýtal od poškodeného 50,-€ s opakovanou hrozbou, že ho utopí v potoku, čo naznačoval tlačiením poškodeného k potoku a keď poškodený povedal obžalovanému, že nemá peniaze, tak obžalovaný poškodeného násilím vtláčil do dvora a do domu poškodeného vo M.

L. č. XXX v úmysle sa presvedčiť, či poškodený má v dome peniaze, čím bez oprávnenia vnikol do obydlija poškodeného, v dome poškodenému vzal z peňaženky, ktorú si poškodený vzal zo stola a držal ju v rukách 20 Eurovú bankovku a 10 Eurovú bankovku a keď v dome priateľka poškodeného, T. S. vyzvala obžalovaného, aby odišiel, obžalovaný T. S. udrel do tváre a ťahal ju za vlasy do obývačky, a keď držala v ruke mobil a vyzvala ho na opustenie domu s tým, že zavolá políciu, na jej výzvy nereagoval, pričom jej vykrútil ruku, z ktorej jej vytrhol mobil v úmysle zabrániť jej zavolať políciu a opakovane poškodenej vykrikoval, že ak nebude držať hubu, tak ju zabije, následne po byte hľadal poškodeného, ktorý medzitým ušiel na dvor a telefonicky žiadal políciu o pomoc, a keď ho nenašiel, pri odchode z domu povedal poškodenej T. S., že ak nebude čušať a sedieť, tak ju zabije, a keď poškodená vyšla za obžalovaným z domu, ukázal na ňu prstom a povedal jej, aby sa vrátila, lebo ju zabije a vonku na dvore hodil mobil patriaci poškodenej o zem, čím ho rozbil a z uvedeného obydlija odišiel, čím porušil domovú slobodu poškodenému C. V., nar. XX.XX.XXXX, tiež mu spôsobil škodu odcudzením peňazí vo výške 30,-€ a poškodenej T. S. spôsobil škodu poškodením mobilného telefónu zn. Lenovo A536, čiernej farby vo výške 160,-€, pričom sa uvedeného skutku obžalovaný dopustil, hoci už bol rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/2/99 zo dňa 14.04.1999, právoplatným dňa 09.09.1999 odsúdený za trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. a iné k úhrnnému nepodmienečnému trestu odňatia slobody vo výmere 7 rokov so zaradením do III. nápravno-výchovnej skupiny, ktorý trest vykonal dňa 01.08.2005 a rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/37/09 zo dňa 13.05.2009, právoplatným v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 23To/74/09 dňa 10.09.2009 bol obžalovaný odsúdený za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona k nepodmienečnému trestu odňatia slobody vo výmere 9 rokov a 6 mesiacov v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý trest vykonal dňa 01.09.2018.

Súd na hlavnom pojednávaní dňa 11.12.2019, 05.02.2020, 13.05.2020, 24.06.2020 a 22.07.2020 vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodeného C. V., poškodenej T. S. postupom podľa § 262 Trestného poriadku, svedkov A. Q., B. K., R. D., Q. V., V. D., RNDr. J. X. S., V. W. W., znalcov V. M. B., W. P. A., V. R. B., prečítaním znaleckého posudku č. 21/2020 PhDr. Andreja Benkoviča, znalca z odboru psychológia, klinická psychológia detí, klinická psychológia dospelých zo dňa 13.04.2020 z č.l. 374-397 v zmysle § 268 ods. 2 Trestného poriadku, v zmysle § 268 ods. 5 Trestného poriadku oboznámením odborného vyjadrenia z č.l. 176, oboznámením ostatného spisového materiálu (zápisy o dychovej skúške z č.l. 17-18, opatrenie z č.l. 45, opatrenie z č.l. 63, správa z vyšetrenia moču obžalovaného z č.l. 64, výsledok toxikologického vyšetrenia + protokol o toxikologickom vyšetrení z č.l. 66-67, zápisnica o prehliadke tela poškodeného s fotodokumentáciou z č.l. 127-130, zápisnica o vydaní veci z č.l. 164, príkaz na odňatie veci z č.l. 165, zápisnica o odňatí veci z č.l. 165a, oznámenie OP Partizánske z č.l. 167, vklad hotovosti z č.l. 168, fotodokumentácia mobilného telefónu poškodenej z č.l. 171-174, zápisnica o prehliadke tela obžalovaného s fotodokumentáciou z č.l. 178-182, zápisnica o ohliadke miesta činu s fotodokumentáciou z č.l. 183-188, výpis z KN z č.l. 190, výpis z ústrednej evidencie priestupkov MV SR z č.l. 222, záznam o preštudovaní vyšetrovacieho spisu z č.l. 226-227, príkaz z č.l. 243-244, záznam o preštudovaní vyšetrovacieho spisu z č.l. 250-251, poukaz na vydanie depozitu z č.l. 257, lustrácia ZVJS z č.l. 265, záznam o zložení z č.l. 311, správy z ÚVV Ilava z č.l. 312, 437, správa MUDr. Majzlanovej s vyjadrením obžalovaného z č.l. 446, správa Generálneho riaditeľstva ZVJS z č.l. 521, žiadosť z č.l. 524, poučenie s výzvou z č.l. 526-527, správa z ÚVV Ilava z č.l. 529, odpis z registra trestov z č.l. 533-534, lustrácia CESDaP z č.l. 535-536, lustrácia v CDB z č.l. 537-540) a oboznámením podstatnej časti pripojených spisov Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/2/99 a tunajšieho súdu sp. zn. 1T/37/2009.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že nechce urobiť žiadne z vyhlásení v zmysle § 257 ods. 1 Trestného poriadku. Uviedol, že chcel u poškodeného robiť. V deň skutku prišiel za prácou za poškodeným pýtať si od neho robotu. Pokiaľ poškodený vypovedal, že mu zobral peniaze k tomu uviedol, že keď by chcel robiť lúpež, tak by si zobral celú peňaženku a aj telefón a nebral by si len 30 €. Poškodený mu tie peniaze asi dal ako zálohu, lebo on si prišiel pýtať prácu. Obžalovaný išiel z Pohostinstva Straka a videl poškodeného pri ceste. Poškodený ho pozval do domu. Žiadal od poškodeného prácu, nie peniaze. Poškodený stál vonku pri aute. Na otázku prokurátora uviedol, že si na priebeh skutku pamätá, ale nie úplne triezvo, lebo mal vypité a aj lieky mal. Zopakoval, že za ním prišiel za prácou. Uviedol, že poškodený mu tie peniaze dal. Poprel, že by nútil poškodeného, aby mu peniaze dal. Pripustil, že poškodenú chytil za vlasy, nevie ani prečo. Poškodeného nemal prečo napadať. Poškodenú chytil za vlasy vo vnútri domu. Nevie, ako na to poškodená reagovala. Spomína si, že sa s poškodeným pohádal a poškodený potom niekam odišiel a začal ho tam hľadať a ten telefón sa k nemu nejako dostal a on ho

rozbil ale nevie prečo. Poškodeného v dome hľadal, lebo sa s ním rozprával, poškodený niekam odišiel. Poškodený mu dal 30 €. Nevie, či mal poškodený v peňaženke ešte nejaké iné peniaze. Jeho peňaženku v ruke nedržal. Nevie, prečo mu poškodený dal tie peniaze, zrejme ako zálohu. Na otázku prokurátora uviedol, že poškodenú chytil za vlasy a nevie čo sa stalo ďalej. Na otázky obhajcu obžalovaný uviedol, že v ten deň mal v sebe lieky, pohádal sa s priateľkou K. a od rána pil. Ako išiel z Luhov tak sa stavil v Pohostinstve Deli v Partizánskom, kde vypil asi 3-4 poldeci a 3 pivá, po obede stretol bývalú priateľku A. Q., tá mu kúpila dvojdecovú fľašku alkoholu s pivom a cigaretami a bol u nej na Šípku a okolo 19:00 hod. išiel zo sídliska Šípok peši do Veľkých Uheriec a tam prišiel do pohostinstva Straka, kde ešte pil. Odtiaľ chcel ísť ku kamarátovi V. a pri ceste stretol poškodeného. V ten deň užil 3 Neuroly a Doretu. Užil to ráno 11.06.2019. Alkohol pil len príležitostne. Liek Neurol ho ukludnil. Lieky si dal ráno, keď išiel do mesta a na to si potom v meste dal alkohol. Neurol mal od K. a jej ho dal M.. Bolo to jedno pláto, kde bolo 15 kusov a druhé pláto bolo načaté. Mal aj Doretu. Päť dní pred skutkom mal ísť k psychiatricke, ale tam nešiel. Od psychiatricke mal predpísané lieky Tianeptín, tieto nebral. Neurol nemal predpísaný. Na otázku súdu uviedol, že tie lieky si dal preto, lebo išiel do Partizánskeho. Tie lieky boli na ukludnenie a Doreta bola na chrbticu. On nešiel do Partizánskeho s tým, že začne piť, až v Partizánskom na Luhoch sa pohádal s priateľkou a začal piť. V tom čase nepracoval, chodil len na fušky aj s Q. V.. U poškodeného sa chcel pýtať o prácu, lebo už aj v minulosti si od neho prácu pýtal, len vtedy nemal pre neho prácu. Nevie však v akej oblasti. V tom čase žil so B. K. u kamaráta Q. V.. Bol s ňou zhruba 3 týždne. Na otázku prokurátora čo urobil s tými peniazmi 30 € uviedol, že ich zobral vyšetrovateľ.

Poškodený C. V. na hlavnom pojednávaní uviedol, že to bolo dňa 11.06.2019 asi o 19:00 - 19:30 hod. išiel si skontrolovať, či má zamknuté auto, ktoré mal pred bránou. Objavil sa tam obžalovaný jemu za chrbtom a požiadal ho, či nemá robotu. Poškodený mu povedal, že teraz nemá toľko roboty. Naraz obžalovaný so zvýšeným hlasom na neho povedal, aby mu dal 50 €. Poškodený mu povedal, že kde by vzal 50 €, že má pred výplatu. Obžalovaný ho na to bokom na ľavú stranu udrhel päťou ani silno ani slabo, na to mu poškodený povedal aby nebláznil, pričom veril, že obžalovaný od toho upustí. Na to obžalovaný hovoril, že ho utopí v potoku a poškodený mu povedal, aby nerobil sprostosti, lebo zavolá policajtov. Na to mu obžalovaný povedal, že ho zabije a že pôjdu do toho potoka a tam ho utopí. Zároveň zase poškodeného buchol dozadu, nie však silno a povedal poškodenému aby išli domov zobrať peniaze. Poškodený mu povedal, aby tam nešiel, pričom otvoril bránku a obžalovaný do neho tlačil smerom dovnútra a prišli až dovnútra, pričom mu poškodený povedal, že tam nemá čo robiť, na čo mu obžalovaný povedal aby si zavrel papuľu a nevyprával. Išli dovnútra a poškodený kričal na priateľku, ktorá sa práve sprchovala. Táto vyšla von a poškodený jej povedal, že ho obžalovaný napadol. Na to mu priateľka povedala, že čo tam robí a aby vypadol von. Obžalovaný si všimol na stole peňaženku a vopchal do nej ruku a vytiahol z nej 30 €, ešte sa v nej prehrabol, poškodený si držal doklady, ale obžalovaný tam už nič nenašiel. Priateľka mu povedala, že ide zavolať policajtov, na čo obžalovaný prišiel k nej, chytil ju za vlasy a potom jej povedal, že ju zabije. Poškodený si nie je istý, či ju obžalovaný aj buchol. Poškodený zobral svoj telefón zo stola a išiel do vedľajšej miestnosti volať policajtov. Nakukol tam a videl, že sa tam dohadujú, obžalovaný jej začal trhať telefón z ruky, aby nevolala. Poškodená mu ho nechcela dať. Poškodený potom vyšiel von druhou stranou a zavolať na políciu. Potom išiel druhou stranou sa pozrieť tam, čo sa tam robí, lebo mal strach o priateľku. Keď išiel dovnútra zbadal obžalovaného, ako vychádzal von tou stranou, ako prišiel a vnútri vo dvore pred bránou telefón buchol o betón. Asi o päť minút prišli policajti, ktorým povedal, že ho nepozná, že ho dopratal Q. V. o robotu. Ešte uviedol, že ako obžalovaný hodil telefón o zem poškodený si všimol, že vonku za bránou pri chodníku stála priateľka obžalovaného. Na otázku prokurátora poškodený potvrdil, že obžalovaný je tou osobou, ktorá ho napadla. Na otázky obhajcu poškodený uviedol, že z obžalovaného cítil alkohol, ale nebol až tak opitý, že by sa tackal. Nebol moc opitý. Poškodený mu dal najavo, aby sa na to vykašľal, lebo bude z toho zle. Podľa poškodeného obžalovaný nevedel, že poškodený má 64 rokov, poškodený mu nehovoril koľko má rokov, poškodený sa vidí každému mladší. V peňaženke mal jednu 10 € bankovku, jednu 20 € bankovku a nejaké také drobné. Obžalovaný mu vopchal ruku do peňaženky, ako ju poškodený držal, vybral mu tie peniaze, ešte sa mu v nej prehrabol, poškodený si držal doklady. Prerušilo ho to, že priateľka povedala, že zavolá policajtov a potom zaútočil na ňu. Toto sa stalo v obývačke, na stole mal položenú peňaženku. Poškodená vyšla z kúpelky. Poškodený počul, že sa obžalovaný poškodenej vyhrážal, ale nevie, či poškodenú aj udrhel. Pri konfrontácii obžalovaného s poškodeným obžalovaný uviedol, že poškodenému peniaze nezobral, poškodený mu tie peniaze dal. Poškodený zotrval na tom, že mu obžalovaný tie peniaze zobral, pričom vonku od neho obžalovaný pýtal peniaze. Na otázky súdu poškodený uviedol, že v minulosti nemal s obžalovaným konflikt.

Poškodená T. S. bola vypočutá podľa § 262 Trestného poriadku v neprítomnosti obžalovaného z dôvodu, že táto uviedla, že nezvládne vypovedať v prítomnosti obžalovaného. Vo svojej výpovedi uviedla, že to bolo asi okolo 20:00 hod. večer, bola v kúpeľni, začala sa utierať a počula poškodeného kričať, že ho prepadol. Ona to moc nebrala na vedomie, lebo poškodený väčšinou telefonuje cez telefón na reprák a myslela si, že telefonuje. Hodila len osušku na seba a vyšla von a chcela sa ho opýtať, či si robí srandu a zrazu sa tam objavil poškodený aj s obžalovaným za chrbtom. Na to poškodená povedala, či mu nevadí, že je tam len v osuške. Obžalovaný začal do poškodeného sácať a vykrikoval mu aby mu dal 50 €. Poškodená mu povedala, aby išiel von, že je len v osuške. Obžalovaný nereagoval a stále opakoval, že chce 50 €. Nevie, ako sa to celé zbehlo, ale odrazu poškodený odišiel a obžalovaný ju chytil za vlasy, potiahol ju do obývačky a sotil ju na pohovku a poškodený asi vtedy vystihol zobrať mobil a išiel von volať políciu. Začali sa naťahovať o jej mobil, lebo poškodená obžalovanému povedala, že zavolá políciu, že je v cudzom dome a nemá tam čo robiť. Po tej naťahovačke s poškodenou obžalovaný zistil, že tam nie je poškodený, tak sa jej spýtal, že kde odišiel poškodený a išiel ho potom ešte hľadať do spálne a do kuchyne. Obžalovaný skôr, ako poškodenej vytrhol mobil tak jej vykrútil ruku na tej sedačke a vytrhol jej mobil a nechcel jej ho dať, bál sa, že asi zavolá policajtov. Keď obžalovaný nenašiel poškodeného, asi dostal strach a vyšiel von. Poškodená mu povedala, že nech jej vráti aspoň mobil a ako vyšli na dvor pri bráne obžalovaný na ňu ukázal prstom, aby zaliezla a držala hubu, lebo že ju zabije. Povedal jej to viackrát, že ju zabije. Pri bráne ešte vo dvore obžalovaný o betón z celej sily hodil mobil a povedal poškodenej, že teraz už nezavolá žiadnych policajtov. Poškodená mala strach. Na otázku prokurátora poškodená uviedla, že nebola svedkom toho, ako obžalovaný zobral poškodenému peniaze, ale vie, že poškodený vykrikoval, že mu obžalovaný ukradol 30 € a obžalovaný vykrikoval, že je to málo, že on chcel 50 €. Videla obžalovaného odchádzať z domu a pri bráne videla ešte ďalšiu osobu, dievča, také malé, počerné, asi Rómka. Obžalovaný mal vypité, videla, že sa troška tacká, ale bol si vedomý, čo robí. Vyzývala ho aj ona, aj poškodený, aby odišiel z domu, a to viackrát. Na otázku prokurátora poškodená uviedla, že jej zvonil telefón, volala s dcérou, telefón aj zdvihla, bol tam aj obžalovaný, vtedy jej ho aj obžalovaný vytrhol. Chvíľu aj rozprávala s dcérou a vtedy sa začali naťahovať o ten mobil, lebo ona sa mu predtým vyhrážala, že zavolá policajtov a keď ho zdvihla, tak sa vtedy začali naťahovať o ten mobil. Chvíľu s dcérou aj rozprávala, preto dcéra zistila, že sa niečo deje. Po výsluchu poškodenej bola obžalovanému prehratá nahrávka z výsluchu poškodenej, pričom obžalovaný nechcel poškodenej položiť žiadne otázky.

Svedkyňa A. Q. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaný jej nikdy neublížil, len jej pomáhal, nič zlého na neho nemôže povedať. Dňa 11.06.2019 počula, že obžalovaného zobrali policajti. V ten deň ho videl len jej syn. Chcela sa s ním stretnúť, ale ho nevidela. Stretla sa s ním okolo dňa 11.06.2019, ešte jej obžalovaný požehal úprimnú sústrasť, obžalovaný aj bol u nej na kávu na Šípku, dala mu aj najesť.

Svedkyňa B. K. na hlavnom pojednávaní uviedla, že sa na to všetko snaží zabudnúť. Obžalovaného ľúbila. V ten deň boli spolu s obžalovaným, v tom čase žili spolu u jedného známeho. Išli spolu do Partizánskeho a tam svedkyňa stretla svojho bývalého priateľa a ostala tam s ním, obžalovaný odišiel, nepamätá si, či jej povedal kam. Bolo to niekedy ráno. Svedkyňa si išla za obžalovaným pre svoje veci do tej dediny asi taxíkom. Potom si už len pamätá ako obžalovaný vyšiel z toho domu a zatvoril bráničku, ale čo sa tam stalo, to ona nevie, nebola tam. Nepamätá si, či obžalovaný javil známky požitia alkoholu. Uviedla, že obžalovaný veľmi málo pil, jemu stačilo jedno pivo a už to na ňom bolo vidno. Keď mal vypité bol kľudný, vždy jej hovoril, že sa mu točí hlava. Nepamätá si to presne, ale išli spolu po tie veci, boli u kamaráta hore a on jej povedal, že si ide niečo kúpiť, zdá sa jej, že si zobral aj bicykel, tam ho čakala a dlho ho nebolo tak sa išla spýtať do tej krčmy, čo s ním je a tam jej povedali, že ho zobrali policajti. Na otázky obhajcu uviedla, že s obžalovaným žili asi dva alebo tri týždne. Obžalovaný pil veľmi máličko. Keď bol s ňou, tak si nevšimla, že by užíval nejaké látky. Nevidela, že by bral nejaké lieky. Liek Neurool pozná, aj ona ho brala keď bola vo väzení. Nevidela, že by obžalovaný takýto liek v predmetný deň užil. Svedkyňa išla okolo toho domu keď si išla pre veci. Aj v minulosti išli okolo toho domu a aj sa s tým pánom poškodeným rozprávali, zoznámil ich s ním ten pán, u ktorého bývali, asi to bol Q.B.. Zoznámil ich len tak, keď išli okolo tak im ho predstavil. Keď videla obžalovaného vychádzať z tej bráničky toho domu, tak videla pani ako niečo kričala alebo hovorila. Pri odstraňovaní rozporov na návrh obhajcu svedkyňa uviedla, že tú pani tam videla, ale nevie presne, či kričala alebo niečo obžalovanému hovorila. Potom išli spolu hore k tým kamarátom, je to pár, ale nepozná ich mená. Pán sa volal zrejme V.. Tam si asi dali kávu a obžalovaný si vzal bicykel a povedal jej, že ide asi do obchodu a keď sa dlhšie nevracal tak išla za ním, či nie je náhodou v krčme a tam videla jeho bicykel a tam sa dozvedela, že ho zobrali policajti. V ten deň ráno sa s obžalovaným rozišla. Na otázky súdu svedkyňa uviedla, že nemá vedomosť, že by obžalovaný

bral nejaké lieky a ani obžalovanému nedala žiadne lieky, kde by ich zobrala. Určite obžalovanému žiadne lieky nedávala. V ten deň videla obžalovaného ráno a potom až vtedy, keď si išla pre tie veci, bola to náhoda, neboli dohovorení. Pri konfrontácii obžalovaného so svedkyňou obžalovaný uviedol, že lieky dal svedkyňi M. jedno pláto a svedkyňa mu dala to pláto, aby ho obžalovaný zahodil, na to svedkyňa uviedla, že to už nevie, ale určite vie, že v ten deň obžalovanému žiadne lieky nedávala. Svedkyňa pripustila možnosť, že jej mohol dať M. tie lieky skôr, nevie to určite. Svedkyňa potvrdila, že nechcela, aby obžalovaný bral nejaké lieky. Na otázku obhajcu svedkyňa uviedla, že obžalovaný chodil po dedine a hľadal si prácu tak mohol ísť aj za poškodeným o prácu. Na otázku v akom stave bol obžalovaný keď vychádzal z toho domu svedkyňa uviedla, že si to už nepamätá, ale vie že sa ho pýtala, čo sa stalo a on jej na to odpovedal, že nič, alebo že jej to nepovie. Voči nej nebol obžalovaný agresívny.

Svedkyňa RNDr. Ing. X. S. na hlavnom pojednávaní uviedla, že NeuroI patrí do skupiny Benzodiazepínov. Na základe znaleckého posudku alebo odborného vyjadrenia možno určiť presne o akú skupinu liekov ide a iné súvislosti. Nebola im zaslaná spolu s krvou aj vzorka moču, avšak aj bez vzorky moču môžu realizovať vyšetrenie krvi. Čo tam napísali je len odporúčanie kvôli rýchlejšej diagnostike, je to len odporúčanie, nie príkaz. Oni robili len základné toxikologické vyšetrenie biologického materiálu krvi. Materiál, ktorý prišiel na súdno-patologické pracovisko bola krv, vzorka bola prebratá, zaevidovaná a uskladnená v uzamknutej chladničke a potom bola vzorka spracovaná štandardným postupom na stanovenie všeobecného skríningu liekov, drog, omamných a psychotropných látok s negatívnym výsledkom. Vzorka bola niekoľkokrát kontrolovaná, a to aj inou osobou a následne bol výsledok spracovaný a podaný MUDr. O.. Vzorky sa skladujú pol roka.

Svedok MUDr. W. W. na hlavnom pojednávaní uviedol, že vyšetrenie moču obžalovaného on nerobil. Robí sa to tak, že vyšetrenia, ktoré sa indikujú (laboratórne, röntgenové, CTčko, magnetická rezonancia) musia ísť cez garanta, čo je kvôli poisťovňam, aby každá odborná činnosť bola zastrešená garantom, ktorý následne vystupuje voči poisťovňam. Odber urobila sestrička S., bolo to robené cez internú ambulanciu, všetko on schválil. On so vzorkou moču obžalovaného do kontaktu neprišiel. Svedok je garantom pre celé interné oddelenie. Na všetko je štandardizovaný postup. Svedok sa nevedel vyjadriť k otázke obhajcu, či by boli v moči detekovateľné i po dvoch dňoch lieky NeuroI a Doreta. K správe svedok uviedol, že bolo zisťované požitie amfetamínu, barbiturátov, benzodiazepínov, kokainu, extasy, metamfetamínu, morfinu, metadonu, tricyklické antidepresíva, cannabis a všetko bolo negatívne. NeuroI je v skupine benzodiazepíny a Doreta je Tramal, presnú skupinu svedok nevedel uviesť.

Svedkyňa R. D. na hlavnom pojednávaní uviedla, že počula, ako mama kričala, aby jej vrátil telefón, že volá s dcérou a počula ešte, že ju zabije. Potom telefón stíchol. Ešte sa pokúšala dovolať znovu, ale už sa nedovolala. Nevie presne kedy to bolo, ale bolo to skôr na večer. Počula iba mamu a nejakého pána, nevedela, kto to je. Ona potom aj hneď utekala na aute do tých Uheriec, keď sa nedovolala, lebo sa zľakla. Matka na ňu v telefóne pôsobila vydesene. Do Uheriec dorazila asi za pol hodiny, Keď tam prišla už tam boli policajti, nevie kde bol ten pán. Na otázku obhajcu svedkyňa uviedla, že políciu nekontaktovala, nevie prečo ich nevolala. Mala o matku strach, preto hneď nastúpila do auta, nič iné ju nenapadlo, len to, aby sa za ňou čo najrýchlejšie dostala.

Svedok Q. V. na hlavnom pojednávaní uviedol, že o skutku vôbec nevedel. Obžalovaného bral ako normálneho človeka, býval u neho i s priateľkou. Neboli s ním žiadne konflikty. Po jeho práci došli policajti s formátom A4 do hospody s jeho fotkou a pýtali sa na obžalovaného. On o ničom nevedel. Zbalili obžalovaného ako aj svedka a išiel na výsluch na políciu. Na otázky obhajcu potvrdil, že obžalovaný u neho býval asi pol roka, presne si to nepamätá. Býval tam aj s priateľkou. Do ich života sa nestaral. To ráno išli do obchodu do Freshu, tam chodili pravidelne, avšak nevie čo sa udialo, lebo svedok išiel do práce. Alkohol obžalovaného nevidel konzumovať, len pivo, tvrdú pálenku ho nevidel konzumovať. Nevidel obžalovaného užívať lieky. Svedok u seba doma nenašiel žiadne lieky. Svedok poškodených V. a S. pozná, avšak myslí si, že sa poškodení nepoznali s obžalovaným. Svedok nebol s obžalovaným u poškodeného V. pýtať robotu pre obžalovaného. S obžalovaným sa stretol ešte po skutku na polícii, kde bol na výsluchu. Svedok tiež uviedol, že boli párkrát spolu na pive s poškodeným V. a obžalovaným. Bolo to len občas. Svedkyňu K. videl piť čučko, to pila stále, nevie, či užívala aj nejaké lieky. U svedka sa obžalovaný neprejavoval agresívne. Na otázku prokurátora svedok uviedol, že po skutku sa stretol so svedkyňou K. ako boli na výsluchu a svedok jej povedal, aby sa okamžite vysťahovala. O skutku mu nič nehovorila. Na otázku obhajcu uviedol, že obžalovaný s ním chodil príležitostne na brigády. Na otázku súdu svedok uviedol, že v to ráno mal ísť do práce i obžalovaný, avšak pýtal od šéfa dopredu

peniaze pre priateľku, aby mala na čučko a šéf mu ich nedal, tak obžalovaný zabuchol dvere na aute a do práce nešiel.

Svedok V. D. na hlavnom pojednávaní uviedol, že ku skutku nevie nič uviesť. V deň skutku prišiel obžalovaný večer ku svedkovi, zapískal mu pred bránou, svedok odomkol bránu a obžalovaný mu hneď jednu vypálil. Išiel do vnútra a obžalovaný vyháňal preč i ženu svedka. Potom prišli policajti a pýtali sa svedka, kde bol. Brali ho do auta. Poškodený po nich kričal, že svedok to nebol a tak ho policajti pustili s tým, že to bol omyl. Obžalovaný bol u neho vnútri, svedok mu spravil kávu a o päť minút obžalovaný odišiel a povedal svedkovi, aby postrážil jeho priateľku B. a odišiel dole. Viac ho svedok nevidel. B. išla potom za obžalovaným dole. B. prišla k svedkovi až po obžalovanom, išla sa pred policajtmí schovať ku nemu do izby. Na otázky obhajcu svedok uviedol, že obžalovaný tam bol s priateľkou u neho aj predtým, asi tri razy. Potvrdil, že sa lieči na psychiatrii u MUDr. Majzlanovej, ktorá mu i predpisuje lieky. Nevie presný názov liekov, ale dal z nich aj obžalovanému. Bolo to na S. Dal nejaké lieky aj K., tej dal Neurol, dal jej len dve tabletky, lebo viac už nemal. Ona to zapíjala vínom. Viackrát jej lieky nedal, len ten jeden raz dve tabletky, ktoré zapila vínom. Obžalovaný ju potom aj budil. Obžalovaný to robil všetko kvôli nej. Na otázku obhajcu svedok uviedol, že K. nedal dve pláta, toľko nemal, dal jej len dve tabletky. Obžalovanému dal len ten liek na S, dal mu ho asi dva razy. Tie lieky im dal asi v ten mesiac jún, nepamätá si to presne. Obžalovaný alkohol nechcel piť, B. ho núkala. K tomu obžalovaný uviedol, že je pravdou, že dal svedkovi facku a tiež potvrdil, že mu dal svedok dva alebo trikrát Stilnox a tiež uviedol, že svedok dal celé pláto Neurolu K. 15 tabletiiek a jedno otvorené. Na to svedok uviedol, že obžalovanému dal len dva kúsky a B. dal tiež len dva kúsky. Na otázku prokurátora svedok uviedol, že si dal v marci predpísať Neurol, jednu krabičku, kde ich bolo asi 30, užíval ich vždy večer. Potvrdil, že dal K. len dve tabletky. Lieky, čo dal obžalovanému si dával len večer, obžalovanému dal len dve tablety, viac už nemal. Potvrdil, že ho obžalovaný udrel. Podľa jeho názoru bol obžalovaný pod vplyvom alkoholu.

Bol vypočutý MUDr. Viktor Segeda, znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria ohľadne ním vypracovaného znaleckého posudku zo dňa 15.08.2019, ktorý na hlavnom pojednávaní uviedol, že trvá na záveroch svojho posudku, ktoré v ňom uviedol. Obžalovaný v čase spáchania inkriminovaných trestných činov netrpel duševnou chorobou ani poruchou v pravom zmysle slova, t.j. žiadnou psychózou, ktorá by mala forenzne významný vplyv na jeho rozpoznávaciu a ovládacie schopnosti. U obžalovaného bola zistená porucha osobnosti, čo je vrodenná povahová odchýlka. V inkriminovanom čase obžalovaný bol v stave prostej alkoholovej opojenosti, do ktorej sa uviedol sám, z vlastnej vôle a vlastným zapríčinením. Obžalovaný v čase spáchania inkriminovaných trestných činov mohol rozpoznať ich protiprávnosť a vo forenzne nevýznamne zníženej miere vedel ovládať svoje konanie v dôsledku prostej alkoholovej opojenosti, do ktorej sa uviedol sám, z vlastnej vôle a vlastným zapríčinením. Pobyť obžalovaného na slobode z psychiatrického hľadiska nie je pre spoločnosť nebezpečný, avšak z vlastnej vôle a vlastným zapríčinením sa obžalovaný môže dopúšťať trestnej činnosti. Znalec aktuálne nenavrhol uložiť obžalovanému žiaden druh ochranného liečenia. Obžalovaný v súčasnej dobe je schopný chápať zmysel trestného konania. Znalec aktuálne nezistil u obžalovaného závislosť od alkoholu ani od iných návykových látok, zistený abúzus alkoholu aktuálne bez psychosomatickej závislosti. Vychádzal z vyšetrenia, pozorovania a skúsenosti a z dostupnej psychiatrickej dokumentácie ako aj zo spisového materiálu. Na otázku obhajcu uviedol, že nenavrhol žiaden druh liečenia, lebo na to nebol dôvod. Obžalovaný netrpí poruchou, ktorá by ho z psychiatrického hľadiska viedla k páchaniu trestnej činnosti, on sa trestnej činnosti dopúšťa vedome a z vlastnej vôle. To že trpí povahovou odchýlkou (poruchou osobnosti) to je dané a nedá sa to považovať za liečiteľnú duševnú poruchu a nezbavuje ho to zodpovednosti za konanie, ktoré robil. On sa nevie vyjadriť k profilu obžalovaného, to je skôr priestor pre psychológa. Znalec uviedol, že ak by obžalovaný užil lieky Neurol, bol by viac utlmený, tieto lieky zvyšujú tlmivý účinok alkoholu, nie sú tam vo väčšine prípadov žiadne iné účinky, nejaké halucinatórne, či iné, je tam len zvýšenie tlmivých účinkov alkoholu. Neurol má na človeka upokojujúce účinky, sedácia. Zriedkavé sú paradoxálne efekty, že je človek trochu podráždenejší, nervóznejší. Tianeptín je antidepresívum a jeho vysadenie nemá žiadne drastické účinky. Zolpidén je liek na spánok, hypnotikum, je slabšie benzodiazepium tretej generácie, takisto jeho vysadenie nemá žiadny účinok, je skoro v tej istej skupine ako Neurol. Pri kombinácii s alkoholom by sa človek prejavoval skôr utlmené. K zmiešanej poruche osobnosti uviedol, že je to vrodenná povahová odchýlka, čo je aj prípad obžalovaného. Znalec tiež uviedol, že alkohol u človeka, ktorý nie je závislý od alkoholu skôr vyvoláva tlmenie. Na otázku súdu znalec uviedol, že pokiaľ by aj užil lieky ráno, tak by už aj tak bola väčšina tej látky preč, koncentrácia klesá a navyše alkohol zvyšuje zase vylučovanie látok, stimuluje obeh.

Bol vypočutý PhDr. Andrej Benkovič, znalec z odboru psychológia, klinická psychológia detí, klinická psychológia dospelých ohľadne ním vypracovaného znaleckého posudku č. 21/2020 zo dňa 13.04.2020, ktorý na hlavnom pojednávaní uviedol, že mu bol poskytnutý spis tunajšieho súdu sp. zn. 1T/92/2019, vychádzal tiež zo samotného vyšetrenia, ktoré pozostávalo z dvoch častí, a to rozhovor, ktorý bol realizovaný v ÚVV Ilava a potom interview a samotné vyšetrenie intelektových schopností osobnosti, na ktoré boli použité testy a potom bola, keďže sa jednalo o zhodnotenie resocializačnej prognózy, doplnená i škála Dobrotkova, modifikovaná Heretikom, kde sa škáluje v zmysle symptomatiky, resp. príznakov osobnosti, ktoré sa zistia vyšetrením a dospel k záverom, že zo psychologického pohľadu dosahuje obžalovaný strednú úroveň resocializačnej prognózy a táto nie je vylúčená. Znalec zistil isté zvýšené riziko v zmysle doterajšej životnej histórie aj rôznych osobnostných premenných, kedy obžalovaný vykazoval sťaženejšiu možnosť nápravy, túto však nemožno vylúčiť. Znalec potvrdil, že zotráva na záveroch svojho znaleckého posudku a uviedol, že čo sa týka inteligencie z forenzného hľadiska tam nie je nič významné, teda intelektové schopnosti nie sú narušené. Je tam slabšie slovno-pojmové myslenie, čo je spôsobené vplyvom prostredia, ako sa človek v prostredí zaujíma o veci okolo seba, resp. či má tendenciu sa vzdelávať, informovať, je to podstatná vec, ktorá by sa mala v resocializácii navýšiť, teda mal by mať viac informácií, ktoré by mohli prispieť k tomu, aby lepšie dokázal zvažovať, čo chce a ako sa rozhodovať. Čo sa týka osobnosti tam znalec zistil črty zmenenej osobnosti, teda obžalovaný vykazuje disocálne a emočne nestabilné črty, teda jeho správanie je častokrát anetické, impulzívnejšie, agresia je ľahšie vyvolateľná v konfliktných situáciách, kedy tá sebaregulácia vlastného správania je znížená, čo u neho vedie k tomu, že jeho správanie je maladaptívne, teda uplatňuje také formy správania, ktoré sú v rozpore s morálnymi a mravnými normami. V kombinácii s alkoholom to u neho môže byť viac aktivované to menej prispôsobivé správanie sa. Schopnosť zamyslenia sa nad tým, čo sa vlastne stalo, obžalovaný to nepopiera, avšak neprejavoval nejakú mieru sebanáhľadu, že konal tak, že to mohlo iným spôsobiť škodu, čo bolo možno umocnené tým, že je o tých dôvodoch inak presvedčený, avšak miera empatie je u neho znížená. Jeho resocializačná prognóza je skôr nepriaznivá. Z hľadiska psychologického u obžalovaného doteraz išlo o menej závažnú činnosť. Na otázku obhajcu znalec uviedol, že nie je možné vylúčiť i iné vysvetlenia situácii, avšak zo psychologického hľadiska je skôr jeho pravidlom, že miera jeho spätného zvlhľadu do tej situácie, že on tú situáciu vyhodnocuje skôr cez svoje ublíženie, čo spôsobuje zníženú mieru objektívnosti. On sa zaoberá skôr svojimi krivdami, čo môže viesť k tomu, že jeho náhľad je slabší. Je u neho prítomná i anetickosť, necitlivosť, čo tiež môže znižovať mieru vyhodnotenia konania. Miera vyhodnotenia jeho vlastného správania je znížená, to jeho posudzovanie ako konal, nie je dostatočne kritické.

Bola vypočutá MVDr. Lýdia Slosarčíková, znalkyňa z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie toxikológia ohľadne ňou vypracovaného znaleckého posudku č. 31/2020 zo dňa 03.06.2020, ktorá na hlavnom pojednávaní uviedla, že na záveroch svojho znaleckého posudku trvá. Zhrnula závery svojho znaleckého posudku, pričom uviedla, že Neurool s účinnou látkou alprazolam patrí do skupiny liekov nazývaných benzodiazepíny. Doreta je liek s kombináciou dvoch liečiv tlmiacich bolesť, tramadolu a paracetamolu, ktoré spolu pôsobia na zmiernenie bolesti. Je určená na liečbu strednej až silnej bolesti, keď lekár odporúča na liečbu kombináciu tramadolu a paracetamolu. Tramal je analgetikum (liek proti bolesti) triedy opioidov pôsobiace na centrálny nervový systém. K druhej otázke uviedla, že po perorálnom podaní sa alprazolam, ako účinná látka lieku Neurool, dobre vstrebáva z gastrointestinálneho traktu. Maximálna plazmatická koncentrácia sa dosahuje do 1 až 2 hodín po podaní. Alprazolam sa metabolizuje v pečeni. Metabolity nie sú klinicky významné z dôvodu nízkych plazmatických koncentrácií. Alprazolam a jeho metabolity sú primárne vylučované močom. Polčas vylučovania je 11-16 hodín a u starších mužov je zvyčajne výrazne predĺžený v porovnaní so staršími ženami. Je taktiež dlhší u obéznych pacientov a u pacientov s cirhózou pečene. Po jednorazovom perorálnom podaní tablety tramadolu/paracetamolu (37,5 mg/325 mg) sa dosiahli maximálne plazmatické koncentrácie tramadolu po 1,8 h a paracetamolu po 0,9 h. Priemerné eliminačné polčasy sú 7 hodín tramadol a 2,5 hodiny paracetamol. Hoci sa tramadol po podaní rýchlo absorbuje, jeho absorbcia je pomalšia (a jeho polčas dlhší) ako u paracetamolu. Na otázku ako rýchlo po užití začne Neurool pôsobiť uviedla, že maximálna plazmatická koncentrácia alprazolamu (účinnnej látky lieku Neurool) je dosiahnutá za 1 až 2 hodiny po perorálnom podaní. Alprazolam je metabolizovaný hlavne oxidáciou. Hlavnými metabolitmi alprazolamu sú alfa-hydroxy-alprazolam a benzofenonový derivát alprazolamu, ktoré sa dajú dokázať v moči. Na otázku ako rýchlo po užití Neurool v tele človeka pôsobiť prestane uviedla, že eliminačný polčas alprazolamu je medzi 12 až 15 hodinami a je priemerne 16 hodín u starších pacientov. Alprazolam a jeho metabolity sa vylučujú prevažne v moči. K piatej otázke uviedla, že doba, za akú sa dá v krvi

dokázať požitie Neurolu je cca 7 hodín po užití v závislosti od požitej dávky. V moči sa dá alprazolam, teda účinná látka Neurolu ako aj jeho metabolity, dokázať pri jednorazovom požití cca do 24 hodín a pri pravidelnom užívaní do cca 3 dní po poslednom užití. Doreta, ktorá je kombináciou dvoch účinných látok, a to tramadolu a paracetamol, sa v krvi dá dokázať cca do 5 hodín po užití v závislosti na požitej dávke a v moči taktiež cca do 3 dní pri pravidelnom konzume a pri jednorazovom požití cca do 24 hodín ako samostatný tramadol a paracetamol a taktiež ich metabolity. K šiestej otázke uviedla zhodne ako v odpovedi na otázku 5 a doplnila, že kombinácia Neurolu, Dorety a alkoholu spôsobuje potencovanie sedačných (utlmujúcich) účinkov, ktoré majú samostatne uvedené lieky a alkohol, dokonca môže dôjsť k zástave dýchania, kóme a smrti. K siedmej otázke uviedla, že v krvi sa vo všeobecnosti dajú liečivá a drogy dokázať kratšiu dobu po požití, v moči sa dokazuje ako samotná účinná látka lieku, ale aj jej metabolitov do niekoľkých dní po požití v závislosti, či ide o jednorazové požitie alebo o chronické užívanie. Krv je vhodný biologický materiál na skúmanie, ak sa jedná o akútne ovplyvnenie danými látkami, teda odber je realizovaný čo najskôr po skutku, naopak moč je vhodný biologický materiál, ak sa odber uskutočňuje niekoľko dní po skutku. K poslednej otázke uviedla, že požitie Neurolu a Dorety sa toxikologicky v krvi nedá dokázať po dvoch dňoch od ich požitia, naopak v moči je možné dokázať pôvodnú formu, ako aj metabolity alprazolamu a tramalu aj po dvoch dňoch od požitia, ak ide o ich chronické užívanie. Na otázky obhajcu obžalovaného, aby sa znalkyňa vyjadrila, či má ešte iné negatíva lieku Neurool, okrem sedačných a utlmujúcich účinkov znalkyňa uviedla, že účinky sú závislé od toho, či je to podané jednorazovo, či takéto liečivo nikdy neprijal, vtedy tie účinky môžu byť zmätenosť, agresivita, alebo v kombinácii s alkoholom sa môžu prejavíť všeobecné účinky a ak to užíva pravidelne, tam sa vytvára tolerancia na tieto látky a k dosiahnutiu nejakých účinkov potrebuje zvyšovať tieto dávky a môže sa prejavovať zmätenosťou, excitačnými prejavmi, prípadne úplne tlmiacimi účinkami. K tej zmätenosti sa nevedela bližšie vyjadriť. Neurool sa dáva pacientom na upokojenie, na sedáciu. Ak si dá Neurool niekto, kto ho nemá predpísaný a dá si na to alkohol, je veľmi ťažko zhodnotiť reakciu tohto človeka v kombinácii všetkých týchto látok, ktoré pôsobia na centrálny nervový systém. Ak sa tieto lieky berú vo vysokých dávkach a vzájomne, môže dôjsť až k smrti. Ak to človek užije na lačno, dochádza k rýchlejšiemu vstrebávaniu týchto látok, rýchlejšie to účinkuje a účinok je oveľa silnejší a rýchlejší, pri nejakom žalúdočnom obsahu sa to pomalšie dostáva do krvného riečišťa z ciev a účinok je pomalší. K pravidelnému užívaniu znalkyňa uviedla, že by to bolo aspoň dva týždne. Záleží aj na prístrojoch, akými sa robí to vyšetrenie, ale po dvoch dňoch by sa už v krvi nič nenašlo, pokiaľ by nešlo o predávkovanie. V moči by sa po tých dvoch dňoch bolo niečo našlo pri tom užití, čo uviedol obžalovaný. K vyšetreniu vzorky moču obžalovaného znalkyňa uviedla, že išlo len o imunochromatografický skrining na bežné drogy, kde v podstate nemuseli vyjsť ani tie lieky, ktoré obžalovaný užíval, tu by bolo potrebné urobiť väčšiu toxikológiu. Ten Neurool by sa v moči určite zobrazil, avšak ak to bola 0,25 mg a bral to ráno prvýkrát v živote ako uviedol, po dvoch dňoch už to tam nemuselo byť. Nástup účinkov by bol tak do dvoch hodín a pri užití na lačno do jednej až dvoch hodín.

Zo znaleckého posudku č. 21/2020 PhDr. Andreja Benkoviča, znalca z odboru psychológia, klinická psychológia detí, klinická psychológia dospelých zo dňa 13.04.2020 vyplýva, že psychologické vyšetrenie sa konalo dňa 12.03.2020 v miestnosti ÚVV a ÚVTOS Ilava. Intelektové výkony sú nerovnomerne profilované v neprospech verbálnej zložky intelektu, čo poukazuje na málo podnetné prostredie, v ktorom sa obžalovaný doteraz mohol rozvíjať, všeobecná vedomostná úroveň je slabá. Intelektové schopnosti sa aktuálne nachádzajú v pásme podpriemernej inteligencie. Verbálna zložka intelektu sa nachádza v hraničnom pásme medzi duševnou zaostalosťou a normou. Performačná zložka intelektu sa aktuálne nachádza v pásme podpriemernej inteligencie. Kognitívne schopnosti, vrátane intelektových a mnestických (pamäťových) sú z forenzného hľadiska intaktné, nenarušené. Osobnosť tangovaná, alterovaná, disociálne a emočne nestabilné črty osobnosti v zmysle zmiešanej poruchy osobnosti. Má výraznú tendenciu k impulzívnemu správaniu, bez ohľadu na zváženie následkov, spolu s afektívnou nestálosťou. Schopnosť plánovať, resp. si premyslieť svoje konanie je minimálna. Výbuchy silnej zlosti vedú v prípade obžalovaného k násiliu, pričom takéto správanie je ľahko vyvolateľné v prípade, keď ho iní impulzívní ľudia kritizujú alebo sa proti nemu stavajú. Agresivita je zvýraznenou črtou jeho osobnosti, je ľahko aktivovateľnou, prevažne častou a nedostatočne kontrolovanou reakciou v rôznych interpersonálnych rámcoch. Jeho sociálne správanie charakterizuje anetickosť, neprejavuje záujem o city druhých ľudí. Opakovane sa dostáva do rozporu so zákonom, a to aj preto, že je nezodpovedný a bezohľadný voči spoločenským normám, pravidlám a záväzkom. Konvenčné testovanie reality je tohto času zachované, nie sú prítomné poruchy vnímania a myslenia, apsyhotický. Na otázku aby sa znalec vyjadril k pohnútke, ktorá viedla obžalovaného k jeho konaniu uviedol, že agresivita je zvýraznenou črtou jeho osobnosti, je ľahko aktivovateľnou. Je sa možné domnievať, že

mu v danej situácii nebolo vyhovené, niekto s ním nesúhlasil, alebo nekonal tak ako očakával, čo ho priviedlo do výbuchu silnej zlosti, bez toho, aby zvážil následky svojho konania. Alkohol mohol umocniť jeho správanie. K otázke, aby znalec posúdil a zhodnotil úroveň intelektu obžalovaného, jeho povahové vlastnosti a rysy a jeho profesionálnu kvalifikáciu znalec uviedol, že intelektové schopnosti sa aktuálne nachádzajú v pásme podpriemernej inteligencie. Osobnosť tangovaná, alterovaná, disociálne a emočne nestabilné črty osobnosti v zmysle zmiešanej poruchy osobnosti. Má dosiahnuté základné vzdelanie. V septembri 2018 po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody pracoval na družstve vo Veľkých Uherciach. Doteraz má pracovné skúsenosti ako robotník v automobilovom priemysle vo Valašskom Meziříčí, predtým tiež robil ako robotník v gumárenskej firme Benkos v Bošanoch. Nemal stabilné zamestnanie. K otázke, aby znalec posúdil intelektové a mnestické schopnosti obžalovaného, či má sklony ku konfabulatívnemu spracovaniu súvislostí a udalostí, ktoré sú predmetom konania a aby sa vyjadril ku schopnosti obžalovaného správne vnímať, zapamätať si a reprodukovať prežité skutočnosti a javy, znalec konštatoval, že kognitívne schopnosti, vrátane intelektových a mnestických (pamäťových) sú z forenzného hľadiska intaktné, nenarušené. Kognitívne funkcie všeobecne nevykazujú narušenia, ktoré by mali vplyv na schopnosť správne vnímať, zapamätať si a následne reprodukovať udalosti, ktoré prežil a ktorých sa zúčastnil priamo. Slovná zásoba je priemerná. Orientovaný vlastnou osobou, miestom, časom, situáciou a orientovanie vo vlastnej telesnej schéme správne. Tento čas nie sú prítomné poruchy vnímania a myslenia, ktoré by mali vplyv na schopnosť správne chápať realitu. Všeobecná psychologická vierohodnosť je zachovaná. Všeobecná psychologická vierohodnosť je určitý predpoklad toho, ako je obžalovaný po psychologickej stránke schopný, resp. spôsobilý vnímať, chápať a interpretovať realitu. Na situáciu vyšetrenia sa adaptuje dobre, dodržiava spoločenské štandardy, zadané úlohy plní, spolupracuje. Pripúšťa, že má problémy s dodržiavaním pravidiel vo väzbe, za čo je opakovane napomínaný, aj počas výkonu trestu odňatia slobody mal problémy s disciplínou, neraz sa aj pobil a iné priestupky. Svoje maladaptívne správanie po poslednom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody v septembri 2018 pripúšťa, nepopiera, dokáže ho v zásade reprodukovať, nevykazuje nejakú amnéziu, aj keď sa snaží poukázať na to, že v ten deň viac pil alkohol a užil nejaké lieky. Na druhej strane voči poškodeným nevykazuje ani s odstupom času nejakú ľútosť, je voči nim anetický, chladný, svoje správanie pripúšťa, ale je voči nemu nekritický. K otázke, či boli u obžalovaného zistené patologické rysy osobnosti a či sa tieto prejavili pri spáchaní trestného činu, pre ktorý je stíhaný a akým spôsobom znalec uviedol, že osobnosť tangovaná, alterovaná, disociálne a emočne nestabilné črty osobnosti v zmysle zmiešanej poruchy osobnosti. V rámci spáchania trestného činu, pre ktorý je stíhaný sa tieto zmiešané poruchy osobnosti prejavili. Má výraznú tendenciu k impulzívnemu správaniu, bez ohľadu na zváženie následkov, spolu a afektívnu nestálosťou. Schopnosť plánovať, resp. si premyslieť svoje konanie je minimálna. Výbuchy silnej zlosti vedú v prípade obžalovaného k násiliu, pričom takéto správanie je ľahko vyvolateľné v prípade, keď ho iní impulzívní ľudia kritizujú alebo sa proti nemu stavajú. Agresivita je zvýraznenou črtou jeho osobnosti, je ľahko aktivovateľnou, prevažne častou a nedostatočne kontrolovanou reakciou v rôznych interpersonálnych rámcoch. Jeho sociálne správanie charakterizuje anetickosť, neprejavuje záujem o city druhých ľudí. Opakovane sa dostáva do rozporu so zákonom a to aj preto, že je nezodpovedný a bezohľadný voči spoločenským normám, pravidlám a záväzkom. Zo psychologického hľadiska je znalec názoru, že sa jedná skôr o menej závažnú trestnú činnosť v zmysle násillia, aj preto nie je zo psychologického hľadiska presvedčený o potrebe zvažovať doživotný trest. Prognóza nápravy obžalovaného je skôr nepriaznivá, ale nie nemožná, nie je možné to úplne jednoznačne vylúčiť, že by sa nebol schopný napraviť. Predmetnú vec spracováva aneticky. Vzhľadom na zistenú osobnostnú štruktúru obžalovaného ide o stav relatívne trvalý, vývojovo ukončený a terapeuticky čiastočne ovplyvniteľný. Z hľadiska resocializačnej prognózy resp. na základe posudzovania možnosti recidívy znalec hodnotí možnosť resocializácie obžalovaného ako skôr nepriaznivú prognózu nápravy.

Zo zápisu o dychovej skúške zo dňa 11.06.2019 (č.l. 17) vyplýva, že obžalovanému bola dňa 11.06.2019 o 21:04 hod. nameraná hodnota 0,57 mg/l alkoholu v dychu. Zo zápisu o dychovej skúške zo dňa 11.06.2019 (č.l. 18) vyplýva, že poškodený C. V. sa dňa 11.06.2019 o 21:43 hod. podrobil dychovej skúške s výsledkom 0,00 mg/l alkoholu v dychu. Zo zápisu o dychovej skúške zo dňa 11.06.2019 (č.l. 18) vyplýva, že poškodená T. S. sa dňa 11.06.2019 o 21:43 hod. podrobila dychovej skúške s výsledkom 0,00 mg/l alkoholu v dychu.

Z opatrenia vydaného vyšetrovateľom ORPZ Partizánske zo dňa 13.06.2019 vyplýva, že bol pribratý lekár na odobratie biologického materiálu vzorky krvi a moč a jej analýzu za účelom zistenia prítomnosti

omamných a psychotropných látok. K odberu došlo dňa 13.06.2019 o 09:25 hod. v Nemocnici na okraji mesta v Partizánskom.

Z výsledkov vyšetrenia vzorky moču obžalovaného (č.l. 64) vyplýva, že tento bol dňa 13.06.2019 o 09:28 hod. testovaný na použitie amfetamínu, barbiturátov, benzodiazepínov, kokainu, extasy, metamfetamínu, morfinu, metadonu, tricyklické antidepresíva, cannabis s negatívnym výsledkom.

Z protokolu o toxikologickom vyšetrení vzorky krvi obžalovaného (č.l. 67) vyplýva, že biologický materiál bol odobratý dňa 13.06.2019, prijatý bol dňa 24.06.2019 za účelom zistenia prítomnosti omamných a psychotropných látok a liečiv. Bol vykonaný imunochromatografický skrining drog a liečiv v krvi s negatívnym nálezom.

Zo zápisnice o prehliadke tela poškodeného (č.l. 127) zo dňa 13.06.2019 s fotodokumentáciou (č.l. 128-130) okrem iného vyplýva, že táto bola vykonaná dňa 13.06.2019 o 10:15 hod. za prítomnosti vyšetrovateľa a kriminalistického technika, pričom poškodený s týmto úkonom súhlasil. Priebeh úkonu bol riadne fotograficky zadokumentovaný, pričom je vidieť, že poškodený má na hlave v tvárovej časti na ľavej strane pod uchom začervenanie.

Zo zápisnice o vydaní veci (č.l. 164) vyplýva, že dňa 12.06.2019 o 10:30 hod. bol obžalovaný podľa § 89 ods. 1 Trestného poriadku vyzvaný, aby vydal 1 ks bankovky v nominálnej hodnote 20 € a 1 ks bankovky v nominálnej hodnote 10 €, nakoľko ide o vec dôležitú pre trestné konanie, ktorý po zákonom poučení odmietol vyššie uvedené veci dobrovoľne vydať.

Na č.l. 165 sa nachádza príkaz na odňatie veci, a to 1 ks bankovky v nominálnej hodnote 20 € a 1 ks bankovky v nominálnej hodnote 10 € zo dňa 12.06.2019. Zo zápisnice o odňatí veci (č.l. 165A) vyplýva, že dňa 12.06.2019 o 11:00 hod. bola obžalovanému odňatá vec, a to 1 ks bankovky v nominálnej hodnote 20 € a 1 ks bankovky v nominálnej hodnote 10 €.

Z fotodokumentácie mobilného telefónu zn. Lenovo A536, čiernej farby, predloženého poškodenou T. S., vyhotovenej dňa 12.06.2019 (č.l. 171-174) vyplýva, že tento je poškodený, má popraskaný displej.

Zo zápisnice o obhliadke miesta činu (č.l. 183-184) s fotodokumentáciou (č.l. 185-188) okrem iného vyplýva, že táto prebiehala dňa 12.06.2019 od 15:10 hod. do 15:40 hod. za prítomnosti vyšetrovateľa, kriminalistického technika a za prítomnosti poškodeného, s popisom miesta činu. Išlo o situačnú obhliadku v rodinnom dome č. XXX vo M. L., bol nafotený predmetný rodinný dom od cesty spolu s pamätníkom padlých, plot rodinného domu, vstupná brána s príľahlým potokom, detail brány, dvor, vstupný vchod do malej kuchyne a obývacia izba. Predmetná nehnuteľnosť bola situačne fotograficky zadokumentovaná za prítomnosti majiteľa domu (poškodeného) a bolo vyhotovených 17 fotografií.

Z odborného vyjadrenia vypracovaného podnikateľským subjektom Annamária Heldiová HELTEL 1 (č.l. 176) vyplýva, že cena mobilného telefónu zn. Lenovo A536, čiernej farby bola stanovená ku dňu poškodenia 11.06.2019 na sumu 45 €.

Z výpisu z katastra nehnuteľností pre okres Partizánske, obec M. L., katastrálne územie M. L., LV č. XXX (č.l. XXX) vyplýva, že poškodený C. V. je výlučným vlastníkom rodinného domu v obci M. L. súpisného čísla XXX, nachádzajúceho sa na parcele č. XXX/X.

Zo správy Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Ilava na obžalovaného zo dňa 25.11.2019 (č.l. 312) vyplýva, že obžalovaný je umiestnený v oddiele so štandardným režimom výkonu väzby. Správanie a vystupovanie obžalovaného počas výkonu väzby nie je na požadovanej úrovni a je dlhodobo neprispôsobivé. Obžalovaný nie vždy prejavuje snahu o dodržiavanie ústavného poriadku a zo strany obžalovaného bolo viackrát zaznamenané jeho porušenie. Príkazy a nariadenia personálu nie vždy rešpektuje a plní. U obžalovaného sa opakovane zaznamenáva problém so zachovávaním zásad slušného správania. K osobám, s ktorými prichádza do styku boli zaznamenané konfliktné situácie a interpersonálne problémy v rámci ubytovania. Obžalovaný sa dňa 04.10.2019 sebapoškodil reznou ranou v oblasti predlaktia ľavej ruky. Svojím problémovým správaním má obžalovaný snahu vyvíjať nátlak na personál, ktorým sa usiluje o dosiahnutie vlastných požiadaviek a otvorene priznáva, že sebapoškodenia sú pre neho nástrojom, ako dosiahnuť to, čo si predsavzal.

Napriek zaznamenaným negatívnym poznatkom v správaní si obžalovaný vo svojich osobných veciach poriadok a čistotu udržiava, hygienické návyky má osvojené. Obžalovaný bol za viaceré porušenia ústavného poriadku disciplinárne riešený. Dňa 06.09.2019 bol obžalovanému uložený disciplinárny trest pokarhanie za nevhodné správanie a porušenie zachovávanía zásad slušného správania voči personálu. Dňa 23.09.2019 bol obžalovanému uložený disciplinárny trest umiestnenie do samoväzby na dobu 5 dní za súhrnný trest opakovaného porušenia zásad slušného správania a poškodzovania ústavného majetku. Dňa 03.10.2019 bol obžalovanému uložený disciplinárny trest umiestnenie do samoväzby na dobu 3 dni za opakované úmyselné poškodenie ústavného majetku. Disciplinárna odmena mu doposiaľ udelená nebola. Vo svojom osobnom voľne sleduje televíziu, počúva ústavný rozhlas, číta a píše korešpondenciu. Vzhľadom na osobnosť obžalovaného je taktiež vykonávaná odborná a cielená práca s obžalovaným formou motivácie a zmysluplného vyplňania jeho voľného času. Obžalovaný neprejavil záujem o zaradenie do práce. Sociálne kontakty s vonkajším prostredím udržiava formou korešpondencie a návštevami. Využil tiež možnosť nadviazať kontakt formou telefonovania. Záverom sa v správe konštatuje, že sa jedná o obžalovaného, ktorý si nie vždy plní základné povinnosti vyplývajúce zo zákona o výkone väzby a priebeh výkonu väzby obžalovaného nie je vždy na požadovanej úrovni. Z aktualizovanej správy Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Ilava na obžalovaného zo dňa 30.04.2020 (č.l. 437) okrem iného vyplýva, že obžalovaný bol za viaceré porušenia ústavného poriadku disciplinárne riešený, pričom okrem porušení popísaných v prvej správe sa v aktuálnej správe uvádza, že dňa 03.02.2020 bol obžalovanému uložený disciplinárny trest umiestnenie do samoväzby na dobu 2 dni za zaznamenaný verbálny konflikt, ktorý vyústil až do fyzického konfliktu s inými obvinenými toho času ubytovanými na cele. Dňa 17.04.2020 bolo obžalovanému spísané oznámenie o disciplinárnom previnení z dôvodu porušenia ústavného poriadku a zákona. Daná vec je aktuálne v riešení zákonného šetrenia a postupovania podľa zásad ukladania disciplinárnych trestov. Disciplinárna odmena mu doposiaľ udelená nebola. I záverom aktualizovanej správy sa konštatuje, že sa jedná o obžalovaného, ktorý si nie vždy plní základné povinnosti vyplývajúce zo zákona o výkone väzby a priebeh výkonu väzby obžalovaného nie je vždy na požadovanej úrovni.

Z aktualizovanej správy Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Ilava na obžalovaného zo dňa 15.07.2020 (č.l. 529) vyplýva, že správanie a vystupovanie obžalovaného počas výkonu väzby sa často vymyká z bežného štandardu, v mnohých prípadoch je neprimerané. Rešpektovanie zákazov a plnenie si svojich povinností v zmysle zákona a Ústavného poriadku pre obvinených v ÚVTOS a ÚVV Ilava, nie je u menovaného dlhodobo na želiteľnej úrovni, zo strany obžalovaného dochádza takmer k ich pravidelnému porušovaniu. Nerešpektovanie príkazov a nariadení, problém so zachovávaním zásad slušného správania a vystupovania, interpersonálne nezhody, sú pravidelne sa opakujúcou realitou. Častokrát sa dožaduje neoprávnených výhod s použitím rôznych psychických, zdravotných a ľudských dôvodov. Službukonajúci personál zahlučuje každodenne sa opakujúcimi žiadosťami s neodkladným riešením, teda s neschopnosťou čakania uspokojenia potrieb. Menovanému bolo za viaceré porušenia zákona a ústavného poriadku uložených niekoľko disciplinárnych trestov. Dňa 06.09.2019 bol obžalovanému uložený disciplinárny trest „pokarhanie“ za nevhodné správanie a porušenie zachovávanía zásad slušného správania voči personálu. Dňa 16.09.2019 bol obžalovanému uložený disciplinárny trest „umiestnenie do samoväzby na dobu 5 dní“ za súhrnný trest opakovaného porušenia zásad slušného správania a poškodzovania ústavného majetku. Dňa 03.10.2019 bol obžalovanému uložený disciplinárny trest „umiestnenie do samoväzby na dobu 3 dni“ za opakované úmyselné poškodenie ústavného majetku. Dňa 03.02.2020 bol obžalovanému uložený disciplinárny trest „umiestnenie do samoväzby na dobu 2 dni“ za zaznamenaný verbálny konflikt, ktorý vyústil až do fyzického konfliktu s inými obvinenými toho času ubytovanými na cele. Dňa 14.05.2020 mu bol uložený disciplinárny trest „umiestnenie do samoväzby na dobu 5 dní“ za neplnenie povinností uložených zákonom o výkone väzby a ústavným poriadkom a porušenie zákazu tetovať seba. Dňa 20.05.2020 mu bol uložený disciplinárny trest „umiestnenie do samoväzby na dobu 5 dní“, ako súhrnný trest za viaceré neplnenia svojich povinností, pokynov a príkazov príslušníka, povinnosti zaobchádzať šetrne so zverenými vecami a iným majetkom, povinnosti zachovávať zásady slušného správania a vystupovania voči osobám, s ktorými prichádza do styku, povinnosti udržiavať poriadok vo svojich osobných veciach, dbať o osobnú hygienu a udržiavať čistotu a poriadok v cele, v ktorej je umiestnený, nerešpektovania zákazu úmyselne si spôsobovať ujmu na zdraví. Nasledujúce negatívne formy správania a konania menovaného zaznamenané dňa 05.06., 06. a 09.07.2020, neboli riešené formou disciplinárneho konania, resp. uloženia disciplinárneho trestu, nakoľko uvedený spôsob je absolútne neúčelný, najmä na jeho disharmonickú povahu, obžalovaný si potrestanie žiada, teda nie je pre neho trestom v pravom slova zmysle. Uloženie akéhokoľvek disciplinárneho trestu

neplní účel, čiže nezabráni obžalovanému v realizácii jeho ďalšej nedovolenej činnosti a ani nie je pomocným výchovným a odstrašujúcim prostriedkom v snahe personálu prevychovať menovaného k tomu, aby viedol riadny život, resp. bol jeho výkon väzby bezproblémový a svojim vzorným správaním pôsobil aj na ostatných spolubyvajúcich obvinených. Menovaný je taktiež v pravidelnom kontakte s odborným personálom ústavu, ktorý častokrát vykazuje neúčelnosť a ktorého závery sú totožné s vnímaním osoby obžalovaného personálom, teda účelovosť jeho negatívneho správania s využitím svojich skúsenosti z predchádzajúcich výkonov trestu a tým dosahovanie, častokrát neadekvátnych, požiadaviek. Pokračujúce nemenné správanie a vystupovanie menovaného takmer vždy smerované k porušeniu zákazov a k neplneniu povinností, sú aj vzhľadom na adaptačný potenciál a neprispôsobivosť obžalovaného riešené podporným prístupom, formou rozhovorov a snahou personálu o pozitívne trávenie voľno času menovaného, či už poskytnutím nevyhnutných potrieb na kreslenie a vykonávaním drobných pomocných upratovacích a čistiacich prác. Ďalšími zmysluplnými aktivitami vo voľnom čase menovaného je sledovanie televízie, počúvanie ústavného rozhlasu, čítaním a písaním korešpondencie. Obžalovaný v zmysle § 32 Zákona o výkone väzby neprejavil záujem o zaradenie do práce, avšak písomne požiadal o umožnenie pracovných činností v ústave v zmysle § 26 ods. 6 Zákona o výkone väzby, ktoré sú vykonávané dobrovoľne, bez nároku na pracovnú odmenu a ktorých cieľom je zmysluplne zachovávať, rozvíjať a využívať schopnosti obžalovaného a zvládanie negatívnych vplyvov umiestnenia vo výkone väzby. Sociálne kontakty s vonkajším prostredím udržiava najmä formou korešpondencie s priateľkou A., uplatnil si právo na návštevu. Záverom sa v správe uvádza, že obžalovaný si neplní základné povinnosti vyplývajúce zo Zákona o výkone väzby a priebeh výkonu väzby menovaného nie je dlhodobo na požadovanej úrovni.

Zo spisu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/2/99 vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. k. 2T/2/99-186 zo dňa 14.04.1999, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 3To/127/99-224 zo dňa 09.09.1999, bol obžalovaný uznaný za vinného pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. ako obzvlášť nebezpečný recidivista podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v súbehu s trestným činom výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. na skutkovom základe, že dňa 02.08.1998 o 04:30 hod. v reštaurácii „U Kohúta“ na ulici Hlavnej č. XXX v obci Nitrianske Rudno, okr. Prievidza, bezdôvodne pichol nožom s dĺžkou čepele 12 cm do hrudníka T. S., následne po vzájomnom trmaní ho porezal nožom na ľavom predlaktí, čím mu spôsobil zranenie - bodnú ranu ľavého hrudníka, bodnú ranu pravého hrudníka, reznú ranu ľavého predlaktia, ktoré si vyžiadalo práceneschopnosť a liečenie od 02.08.1998 do 30.09.1998, pričom skutku sa dopustil, hoci bol rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/134/96 z 15.01.1997 odsúdený pre trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody 14 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do nápravno-výchovného ústavu pre mladistvých, z výkonu ktorého bol prepustený dňa 04.03.1998, a bol za to odsúdený podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., s použitím § 35 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. a § 42 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. k úhrnnému nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 7 rokov so zaradením na jeho výkon do III. nápravno-výchovnej skupiny. Zároveň mu bol uložený i trest prepadnutia veci a bolo rozhodnuté aj o uplatnenom nároku na náhradu škody.

Zo spisu Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/37/2009 vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Partizánske č. k. 1T/37/2009-217 zo dňa 13.05.2009, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 23To/74/2009-231 zo dňa 10.09.2009, bol obžalovaný uznaný za vinného pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona v spojení s § 139 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona s § 127 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe, že dňa 01.11.2008 okolo 22:00 hod. v Partizánskom, na Námestí SNP na lavičke pred vchodom do klubu Infinity pod vplyvom alkoholu v úmysle zmocniť sa mobilného telefónu päšťou udrel H. Q., nar. XX.XX.XXXX do ľavého líca a snažil sa mu vziať telefón, ktorý držal v ruke, mobilný telefón mu poškodený nechcel dať, následne ho päšťou udrel do čela a stále mu ťahal mobilný telefón z ruky, potom päšťou udrel poškodeného do zátylku hlavy, pričom pri ťahaní mobilného telefónu z ruky poškodeného žiadal, aby mobilný telefón z ruky pustil, na čo sa poškodený zľakol, mobilný telefón pustil z ruky a ušiel preč, obžalovaný mobilný telefón zodvihol zo zeme a tento si vzal, a bol za to odsúdený podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 5, § 37 písm. m/ Trestného zákona k nepodmienečnému trestu odňatia slobody vo výmere 9 rokov a 6 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň súd z tohto spisu zistil, že uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Tdo/35/2012 zo dňa

28.06.2012 bolo dovolanie obžalovaného proti vyššie citovaným rozhodnutiam odmietnuté podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku.

Zo správy Generálneho riaditeľstva Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky zo dňa 10.07.2020 vyplýva, že obžalovaný v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 2T/2/99 vykonával trest odňatia slobody od 02.08.1998 do 01.08.2005 a v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Partizánke pod sp. zn. 1T/37/2009 vykonával trest odňatia slobody od 13.09.2009 do 01.09.2018.

Pokiaľ ide o osobné pomery a možnosti nápravy obžalovaného súd zistil, že tento je slobodný, bezdetný, pred vzatím do väzby bol nezamestnaný. V súčasnosti je vo výkone väzby v predmetnej trestnej veci v ÚVV Ilava. Podľa lustrácie v Centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov Ministerstva spravodlivosti SR obžalovaný bol doteraz jedenkrát postihnutý v priestupkovom konaní za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu dňa 01.01.2019 tým, že fyzicky napadol inú osobu, za čo mu bola uložená v rozkaznom konaní pokuta vo výške 10 €. Z odpisu z registra trestov obžalovaného súd zistil, že doposiaľ bol dvanásťkrát súdne trestaný pre rôznu trestnú činnosť i násilného charakteru nepodmienečnými trestami odňatia slobody. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/65/2009 zo dňa 10.02.2010, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 3To/34/2010 zo dňa 29.04.2010, pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, pričom súd upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/37/2009 zo dňa 13.05.2009 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/74/2009 zo dňa 10.09.2009, kde bol obžalovanému uložený za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov a 6 mesiacov v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ktorý trest vykonal dňa 01.09.2018.

Na základe vykonaného dokazovania postupom v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku posudzujúc každý vykonaný dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti, dospel súd k záveru, že vina obžalovaného za skutok kladený mu za vinu bola preukázaná, avšak z hľadiska naplnenia kvalifikačného znaku na chránenej osobe, a to osobe vyššieho veku sa zavinenie obžalovaného nepodarilo preukázať, preto súd upravil skutkovú vetu tak, že tento znak (dátum narodenia poškodeného C. V.) zo skutkovej vety vypustil. Obžalovaný nevyužil možnosť urobiť niektoré z vyhlásení v zmysle § 257 ods. 1 Trestného poriadku, pričom vo svojej výpovedi nepoprel svoju prítomnosť na mieste činu, avšak uviedol, že si od poškodeného pýtal prácu, poprel že by ho bol olúpil, bránil sa tým, že poškodený ho sám pozval do domu a že poškodený mu peniaze v sume 30 € dal sám, nevedel uviesť prečo, zrejme ako zálohu. Avšak túto jeho obranu považuje súd za vyvrátenú ďalšími vykonanými dôkazmi, a to výpoveďou poškodeného C. V., ktorý podrobne popísal priebeh skutku, ako je uvedený v obžalobnom návrhu a ktorý okrem iného uviedol, že obžalovaný si síce od neho najskôr pýtal prácu, ale keď mu poškodený povedal, že prácu pre neho nemá, obžalovaný začal od neho pýtať peniaze 50 €, a to aj pod hrozbou utopenia v potoku a keď mu povedal, že nemá, obžalovaný ho fyzicky napadol tak, že ho viackrát udrel do oblasti hlavy a trupu a následne ho tlačil dnu do domu, aby sa presvedčil, či má poškodený peniaze doma, pričom poškodený ho vyzýval, aby od svojho konania upustil, a aby dnu nevstupoval, následne mu obžalovaný doma vzal z peňaženky, ktorú poškodený držal v ruke sumu 30 €, a to 10 Eurovú bankovku a 20 Eurovú bankovku. Taktiež je obžalovaný zo spáchania skutku usvedčovaný i výpoveďou poškodenej T. S., ktorá taktiež podrobne popísala priebeh skutku a ktorá uviedla, že počula poškodeného V. kričať, že ho prepadol a videla vo vnútri s poškodným V. i obžalovaného, pričom ho vyzvala, aby miesto opustil, že tam nemá čo robiť. Poškodená tiež popísala, ako ju obžalovaný fyzicky napadol tak, že ju chytil za vlasy, keď chcela volať políciu zo svojho telefónu, pričom sa obžalovaný jej telefónu zmocnil tak, že jej vykrútil ruku a zobral jej ho. I obžalovaný vo svojej výpovedi pripustil, že poškodenú chytil za vlasy, pričom tvrdil, že nevie prečo. Poškodená tiež popísala, že keď obžalovaný odchádzal z domu, tak jej uviedol, aby zaliezla a držala hubu, lebo ju zabije a tiež popísala, že jej obžalovaný hodil mobil o zem. I túto skutočnosť v konečnom dôsledku priznal sám obžalovaný. Súd nemal pochybnosti o vierohodnosti výpovede poškodných, z vykonaného dokazovania vyplynulo, že títo sa s obžalovaným bližšie nepoznali, preto títo nemali dôvod ani motív, prečo by takto proti obžalovanému vypovedali. Taktiež z výpovede svedkyne B. K. vyplýva, že videla obžalovaného vychádzať z domu poškodeného. Obžalovaný je z predmetného skutku usvedčovaný i zápisnicou o odňatí veci zo dňa 12.06.2019, ktorou je preukázané, že obžalovanému boli odňaté jedna 20 Eurová a jedna 10 Eurová bankovka, čo korešponduje s výpoveďou poškodeného. Pre motív konania

obžalovaného svedčí i výpoveď svedka Q. V., ktorý vo svojej výpovedi uviedol, že obžalovaný mal ísť v ten deň ráno do práce, kde však nešiel, nakoľko pýtal od šéfa dopredu peniaze, ktoré mu nedal, tak do práce nešiel. Vierohodnosť výpovede poškodených potvrdzuje i fotodokumentácia mobilného telefónu poškodenej T. S. z ktorej vyplýva, že mobilný telefón je poškodený, ako i fotodokumentácia tvárovej časti poškodeného V., kde vidieť začervenanie v oblasti pri ľavom uchu. Tiež z výpisu z katastra nehnuteľností pre obec Veľké Uherce, katastrálne územie Veľké Uherce z listu vlastníctva č. XXX vyplýva, že poškodený C. V. je výlučným vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti, rodinného domu so súpisným číslom XXX. Na základe týchto dôkazov bola vina obžalovaného jednoznačne preukázaná bez dôvodných pochybností a bola vyvrátená verzia obžalovaného, že išlo o legálnu návštevu, kde mu poškodený dal tie peniaze dobrovoľne. V súvislosti s vierohodnosťou výpovede obžalovaného súd poukazuje na výpoveď PhDr. Andreja Benkoviča, znalca z odboru psychológia, klinická psychológia detí, klinická psychológia dospelých, ktorý konštatoval, že miera spätného vyhodnotenia situácie obžalovaným je taká, že ju vyhodnocuje skôr cez svoje ublíženie, zaoberá sa skôr svojimi krivdami, je u neho prítomná anetickosť, necitlivosť, miera vyhodnotenia jeho vlastného správania je znížená, posudzovanie svojho vlastného konania nie je dostatočne kritické. Súd preto jeho výpoveď nepovažoval za vierohodnú. Pokiaľ však bolo obžalovanému kladené za vinu, že sa predmetného skutku dopustil voči poškodenému C. V. ako chránenej osobe, a to osobe vyššieho veku, keďže poškodený je narodený 19.05.1955 (v čase spáchania skutku mal 64 rokov), táto okolnosť nebola vykonaným dokazovaním preukázaná, pričom z hľadiska zavinenia postačovalo i zavinenie z nedbanlivosti vo vzťahu k tomuto kvalifikovanému znaku v zmysle § 18 Trestného zákona. Z výpovede poškodeného V. i obžalovaného vyplynulo, že títo sa bližšie nepoznali, obžalovaný poškodeného síce v minulosti párkrát žiadal o prácu, ale bližší vzťah spolu nemali, dokonca sám poškodený uviedol, že sa javí ľuďom mladší, teda v danom prípade obžalovaný nevedel a ani vedieť nemohol, že u poškodeného ide o osobu vyššieho veku, preto tento kvalifikačný znak (vyjadrený v skutkovej vete obžaloby dátumom narodenia poškodeného) zo skutku vypustil. Obžalovaný je za spáchaný skutok plne trestne zodpovedný. Obžalovaný síce vo svojej výpovedi uviedol, že ráno v deň skutku si dal 3 Neuroly a Doretu a zapíjal to celý deň alkoholom, pričom podľa jeho vyjadrenia mal tie Neuroly od svedkyne K., ktorej ich zase dal svedok V. D. (pôvodne ho obžalovaný označil ako M., neskôr bolo jeho meno ustálené na V. D.). Avšak z výpovede svedkyne K. vyplynulo, že táto určite v deň skutku obžalovanému žiadne lieky nedávala a tiež uviedla, že nemala vedomosť, že by obžalovaný nejaké lieky bral. Pri konfrontácii s obžalovaným síce pripustila možnosť, že jej tie lieky mohol dať M. (neskôr ustálený ako D.) skôr, avšak nevedela to uviesť určite. Z výpovede svedka V. D. vyplynulo, že tento síce dal svedkyni K. Neuroly, avšak bolo to len raz, a to len dve tablety, viacej nie. Taktiež svedok Q. V. vo svojej výpovedi uviedol, že u seba žiadne lieky nenašiel, i keď obžalovaný tvrdil, že tam u neho ešte Neuroly zostali v izbe, kde býval obžalovaný. Objektívne bolo preukázané zápisom o dychovej skúške, že obžalovaný bol v čase spáchania skutku pod vplyvom alkoholu, keď mu bola dňa 11.06.2019 o 21:05 hod. nameraná hodnota 0,57 mg/l alkoholu v dychu. Z protokolu o toxikologickom vyšetrení vzorky krvi obžalovaného na zistenie drog a liečiv vyplynulo, že nález bol negatívny. Taktiež z laboratórneho vyšetrenia vzorky moču obžalovaného na prítomnosť drog a liečiv vyplynul negatívny nález. Podľa záverov znaleckého posudku MUDr. Viktora Segedu, znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, ktorý na svojich záveroch zotrval i na hlavnom pojednávaní, obžalovaný v rozhodnom čase netrpel duševnou chorobou ani poruchou v pravom slova zmysle, t.j. žiadnou psychózou, ktorá by mala forenzne významný vplyv na jeho rozpoznávaciu a ovládacie schopnosti. Obžalovaný mohol rozpoznať protiprávnosť svojho konania a vo forenzne nevýznamne zníženej miere vedel ovládať svoje konanie v dôsledku prostej alkoholovej opojenosti, do ktorej sa uviedol sám. I keď MVDr. Lýdia Slosarčíková, znalkyňa z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie toxikológia pripustila ako jeden z možných následkov užívania kombinácie Neuroly, Dorety a alkoholu i zmätenosť, či agresivitu, uviedla tiež, že táto kombinácia spôsobuje i potencovanie utlmujúcich (sedačných) účinkov, ktoré majú tieto lieky a alkohol. Tiež MUDr. Segeda vo svojej výpovedi uviedol, že Neuroly má skôr ukludňujúce účinky (sedáciu) a v kombinácii s alkoholom by sa človek prejavoval skôr utlmene, keďže i alkohol u človeka, ktorý nie je od neho závislý skôr vyvoláva utlmenie, pričom zároveň poznamenal, že ak by aj obžalovaný užil lieky ráno, tak by už aj tak bola väčšina tej látky preč, koncentrácia klesá a navyše alkohol zvyšuje vylučovanie látok, stimuluje obeh. V tejto súvislosti súd tiež poukazuje na výpoveď samotného obžalovaného, ktorý vedel pomerne podrobne popísať, čo robil v inkriminovaný deň od rána až po samotný skutok, ktorý tiež síce popísal, avšak bránil sa, že si na to celkom nepamätá, pričom na následné udalosti sa zase celkom rozepamätal, keď pri výpovedi svedka V. D., že ho mal obžalovaný po skutku pred jeho domom fyzicky napadnúť, túto skutočnosť priznal s tým, že toto svoje konanie aj náležite vysvetlil, prečo tak konal. Teda možno v súvislosti všetkých zistených skutočností konštatovať, že závery znalca MUDr. Segedu, že obžalovaný mohol rozpoznať protiprávnosť svojho konania a vo forenzne

nevýznamne zníženej miere vedel ovládať svoje konanie v dôsledku prostej alkoholovej opojenosti, do ktorej sa uviedol sám sú plne opodstatnené. Obrana obžalovaného bola vyhodnotená ako účelová v snahe vyhnúť sa trestnej zodpovednosti za svoje konanie. Ani z jedného dôkazu, výpovede svedkov, nevyplývalo, že by sa obžalovaný prejavoval zmätene, konal absurdne, ktorá okolnosť by vyvolávala pochybnosti o jeho pričítanosti, preto došlo k nariadeniu odberu biologického materiálu (vzorky krvi a moču) obžalovaného až na žiadosť obhajcu obžalovaného dňa 13.06.2019. I znalec PhDr. Benkovič v záveroch svojho posudku konštatoval, že obžalovaný svoje maladaptívne správanie pripúšťa, nepopiera ho, dokáže ho v zásade reprodukovať, nevykazuje nejakú amnéziu, aj keď sa snaží poukázať na to, že v ten deň pil viac alkohol a užil nejaké lieky.

Vykonané dôkazy spolu korešpondujú, dopĺňajú sa a súd nezistil medzi nimi zásadné rozpory, tieto vytvárajú ucelenú reťaz dôkazov, na základe ktorých súd mohol vysloviť logický záver, že skutok kladený obžalovanému za vinu sa stal a spáchal ho obžalovaný. Konanie obžalovaného po stránke právnej (objektívnej i subjektívnej) naplnilo znaky skutkovej podstaty zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, a to i v spojení s § 47 ods. 2 Trestného zákona, keďže obžalovaný použil násilie proti poškodenému V., ktorého fyzicky napadol, vtláčil ho proti jeho vôli do jeho domu v úmysle presvedčiť sa, či tam má peniaze, kde mu následne zobral finančnú hotovosť vo výške 30 € a tiež použil násilie proti poškodenej T. S., ktorú chytil za vlasy a vykrútil jej ruku v úmysle zmocniť sa jej telefónu, ktorý jej zobral (ako už súd vyššie popísal kvalifikačný znak na chránenej osobe nebol z hľadiska subjektívnej stránky preukázaný), pričom už bol za trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. a zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona potrestaný nepodmienečným trestom odňatia slobody.

Podľa § 47 ods. 2 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za dokonaný trestný čin úkladnej vraždy podľa § 144, vraždy podľa § 145, ublíženia na zdraví podľa § 155, nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 2, 3 alebo 4, obchodovania s ľuďmi podľa § 179, zverenia dieťaťa do moci iného podľa § 180 ods. 2 alebo 3 alebo podľa § 181, brania rukojemníka podľa § 185, zavlčenia do cudziny podľa § 187, lúpeže podľa § 188, vydierania podľa § 189 ods. 2, 3 alebo 4, hrubého nátlaku podľa § 190 alebo § 191 ods. 2, 3 alebo 4, znásilnenia podľa § 199, sexuálneho násillia podľa § 200, sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 2, 3 alebo 4, týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208, všeobecného ohrozenia podľa § 284, ohrozenia bezpečnosti vzdušného dopravného prostriedku a lode podľa § 291, zavlčenia vzdušného dopravného prostriedku do cudziny podľa § 293, založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296, založenia, zosnovania a podporovania teroristickej skupiny podľa § 297, teroru podľa § 313 alebo § 314, násillného prekročenia štátnej hranice podľa § 354 ods. 2, 3 alebo 4, prevádzkačstva podľa § 355 ods. 3, 4 alebo 5, výroby detskej pornografie podľa § 368, genocídia podľa § 418, teroristického útoku podľa § 419, niektorých foriem účasti na terorizme podľa § 419b, financovania terorizmu podľa § 419c, cestovania na účel terorizmu podľa § 419d alebo neľudskosti podľa § 425, ktorý už bol za takéto trestné činy, hoci aj v štádiu pokusu, dvakrát potrestaný nepodmienečným trestom odňatia slobody, uloží mu trest odňatia slobody na doživotie, ak sú splnené podmienky uvedené v odseku 1 písm. a/ a b/; inak mu uloží trest odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov, ak tomu nebránia okolnosti hodné osobitného zreteľa. Súd však nemôže takému páchatel'ovi uložiť trest odňatia slobody pod dvadsať rokov.

Podľa § 437 ods. 5 Trestného zákona sa ustanovenie § 47 ods. 2 Trestného zákona vzťahuje aj na osobu, ktorá bola potrestaná za niektorý z trestných činov uvedených v § 43 ods. 1 zákona č. 140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov, ak osoba spáchala ďalší trestný čin uvedený v § 47 ods. 2 po nadobudnutí účinnosti tohto zákona.

Podľa § 128 ods. 7 Trestného zákona potrestaným sa rozumie ten odsúdený, ktorý celkom alebo sčasti vykonal súdom uložený trest. To neplatí, ak je odsúdenie zahladené.

Z vykonaného dokazovania, a to z odpisu z registra trestov obžalovaného, oboznámením pripojených spisov Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/2/99 a Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/37/2009 a správy Generálneho riaditeľstva Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky vyplynulo, že predmetný skutok obžalovaný spáchal po tom, ako bol už dvakrát potrestaný nepodmienečným trestom odňatia slobody za niektorý z trestných činov uvedených v § 47 ods. 2 trestného zákona, resp. § 43 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., a to konkrétne rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. k.

2T/2/99-186 zo dňa 14.04.1999, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 3To/127/99-224 zo dňa 09.09.1999 (túto skutočnosť - rozhodnutie krajského súdu - súd doplnil do skutkovej vety rozhodnutia oproti obžalobe), kedy bol odsúdený pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. ako obzvlášť nebezpečný recidivista podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v súbehu s trestným činom výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. k úhrnnému nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 7 rokov so zaradením na jeho výkon do III. nápravnovýchovej skupiny, ktorý vykonával od 02.08.1998 do 01.08.2005, toto odsúdenie nemá zahladené a tiež rozsudkom Okresného súdu Partizánske č. k. 1T/37/2009-217 zo dňa 13.05.2009, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 23To/74/2009-231 zo dňa 10.09.2009, bol odsúdený pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona v spojení s § 139 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona s § 127 ods. 1 Trestného zákona k nepodmienečnému trestu odňatia slobody vo výmere 9 rokov a 6 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý vykonával od 13.09.2009 do 01.09.2018. Ani toto odsúdenie nemá zahladené.

Obžalovaný tiež naplnil znaky skutkovej podstaty prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d/ Trestného zákona, nakoľko vnikol do obydľia poškodeného napriek tomu, že tento ho vyzval, aby tam nevstupoval, neoprávnene tam zotrval a čin spáchal násilím (ani tu sa súd nestotožnil s kvalifikáciou prokurátora ohľadne kvalifikačného znaku na chránenej osobe, ako už súd vyššie uviedol). Zároveň obžalovaný svojím konaním naplnil i znaky skutkovej podstaty zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko iného násilím a hrozbou násillia nútil, aby niečo konal. Z hľadiska zavinenia obžalovaný konal v priamom úmysle v zmysle § 15 písm. a/ Trestného zákona, nakoľko bolo preukázané, že chcel porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, a to ochranu osobnej slobody jednotlivca, ochranu domovej slobody, slobodu rozhodovania a ochranu slobodnej dispozície jednotlivca so svojím vlastníctvom v spojení s ochranou majetku.

V súvislosti s návrhom obhajcu obžalovaného na doplnenie dokazovania o vypracovanie znaleckého posudku z odboru psychológie, odvetvie klinická psychológia dospelých na poškodených C. V. a T. S. za účelom preverenia vierohodnosti ich výpovedí v trestnom konaní súd tento návrh na doplnenie dokazovania odmietol, nakoľko z vykonaného dokazovania nevyplývala taká okolnosť, ktorá by potrebu doplnenia dokazovania v tomto smere odôvodňovala. Vo výpovediach poškodených neboli zistené odlišnosti, či menenie výpovede oproti skoršej výpovedi, ktoré by zakladali pochybnosti o ich vierohodnosti. Tiež zo zápisu o dychovej skúške poškodených V. a S., ktorí boli dňa 11.06.2019 v krátkom čase po skutku podrobení dychovej skúške vyplynulo, že títo neboli pod vplyvom alkoholu. Taktiež návrh obhajcu obžalovaného na doplnenie dokazovania o doplnenie, resp. vypracovanie toxikologického posudku súd odmietol, keďže tento nepovažoval za dôvodný, nakoľko takýto dôkaz nebol na rozhodnutie potrebný, keďže rozhodné okolnosti pre posúdenie toho, či obžalovaný bol trestne zodpovedný v čase spáchania skutku, bolo možné ustáliť i zo súdom vykonaného dokazovania.

Pri rozhodovaní o treste u obžalovaného, jeho druhu a výmere bol súd limitovaný kogentným ustanovením § 47 ods. 2 Trestného zákona, kde je zakotvená zásada „trikrát a dost“, ktorej podstatou je, že pri tretom odsúdení páchatela za niektorý z trestných činov taxatívne vymenovaných v § 47 ods. 2 Trestného zákona mu súd uloží trest odňatia slobody na doživotie za súčasného splnenia podmienok uvedených v § 47 ods. 1 písm. a/ a b/ Trestného zákona, teda že uloženie takého trestu vyžaduje účinná ochrana spoločnosti a že nie je nádej, že by páchatela bolo možné napraviť trestom odňatia slobody na dobu do dvadsaťpäť rokov. Nakoľko obžalovaný predmetným skutkom naplnil znaky skutkových podstát troch trestných činov (dva zločiny a jeden prečin), prichádzala do úvahy i aplikácia ustanovenia § 41 ods. 1 Trestného zákona a ukladanie úhrnného trestu, pričom najprísnejšie trestným je zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, kde však súd nevychádzal z trestnej sadzby uvedenej v Trestnom zákone pre tento zločin (3 roky až 8 rokov), ale ako už vyššie uviedol bol pri druhu a výmere trestu viazaný kogentným ustanovením § 47 ods. 2 Trestného zákona, keďže z vykonaného dokazovania vyplynulo, že už bol dvakrát potrestaný (§ 128 ods. 7 Trestného zákona) nepodmienečným trestom odňatia slobody za niektorý z trestných činov uvedených v ustanovení § 47 ods. 2 trestného zákona, resp. § 43 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. s poukazom na § 437 ods. 5 Trestného zákona, ako už súd uviedol vyššie. V zmysle § 47 ods. 1 Trestného zákona musia byť pre uloženie trestu odňatia slobody na doživotie splnené súčasne dve podmienky, a to že uloženie takého trestu vyžaduje účinná ochrana spoločnosti a že nie je nádej, že by páchatela bolo možné napraviť trestom odňatia slobody na dobu do dvadsaťpäť

rokov. Súd vychádzal zo znaleckého posudku PhDr. Andreja Benkoviča, znalca z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých č. 21/2020, ktorý konštatoval, že zo psychologického hľadiska sa jedná skôr o menej závažnú trestnú činnosť v zmysle násillia, aj preto nie je zo psychologického hľadiska presvedčený o potrebe zvažovať doživotný trest. Prognóza nápravy obžalovaného je skôr nepriaznivá, ale nie nemožná, nie je možné to úplne jednoznačne vylúčiť, že by sa nebol schopný napraviť. Súd teda konštatuje, že nie sú splnené kumulatívne podmienky uvedené v § 47 ods. 1 písm. a/ a b/ Trestného zákona pre uloženie doživotného trestu odňatia slobody. Súčasne súd skúmal, či sú tu okolnosti hodné osobitného zreteľa na uloženie trestu nižšieho ako 25 rokov, avšak súčasne nie nižšieho ako 20 rokov, ako to umožňuje § 47 ods. 2 Trestného zákona na konci prvej vety v texte za bodkočiarkou. V danom prípade súd nezistil žiadne také okolnosti, ktoré by odôvodňovali ukladanie trestu obžalovanému do 20 rokov. Okolnosťami hodnými osobitného zreteľa budú najmä poľahčujúce okolnosti za predpokladu, že ich rozsah alebo význam prekračuje hranice bežné pre priznanie statusu poľahčujúcich okolností, napr. osobné pomery páchatel'a, silné citové rozrušenie, nevyliciteľná choroba páchatel'a. Pri osobných pomeroch páchatel'a sa tým rozumejú okolnosti bezprostredne súvisiace s osobou páchatel'a, ale nemajúce súvis s trestným činom a existujúce v čase rozhodovania o treste. Takýmito pomermi môže byť napríklad skutočnosť, že sa obžalovaný stará o viacero osôb, ktoré sú na neho odkázané. U obžalovaného súd neidentifikoval ani jednu poľahčujúcu okolnosť, nakoľko tento predmetný skutok popiera, počas celého trestného konania neprejavil ani náznak ľútosti voči poškodeným. Ako konštatoval i znalec PhDr. Benkovič sociálne správanie obžalovaného charakterizuje anetickosť, neprejavuje záujem o city druhých ľudí. Naopak z pohľadu prirážajúcich okolností by bolo možné u neho identifikovať dve, a to spáchanie viac trestných činov a predchádzajúce odsúdenia, keďže obžalovaný bol dvanásťkrát súdom trestaný nepodmienečnými trestami odňatia slobody za rôznu trestnú činnosť, avšak vzhľadom na obligatórnu aplikáciu § 47 ods. 2 Trestného zákona a vzhľadom na § 38 ods. 1 Trestného zákona súd na prirážajúce okolnosti u obžalovaného už neprihliadal. Preto súd ukladal obžalovanému trest odňatia slobody podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona a § 47 ods. 2 Trestného zákona ako trest úhrnný a vzhľadom na postoj obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti a vzhľadom na prognózu jeho resocializácie, ako i jeho predchádzajúcu trestnú minulosť mu súd uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 25 rokov nepodmienečne.

Súd zaradil obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom strázenia podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona vzhľadom na správy z doterajšieho priebehu výkonu väzby obžalovaného, podľa ktorých si obžalovaný neplní základné povinnosti vyplývajúce zo Zákona o výkone väzby a priebeh výkonu väzby obžalovaného nie je dlhodobou na požadovanej úrovni, pričom obžalovaný bol viackrát disciplinárne potrestaný počas výkonu väzby, a to i samoväzbou, avšak k jeho náprave nedošlo, naopak v správe sa konštatuje, že uloženie akéhokoľvek disciplinárneho trestu neplní účel a nezabráni obžalovanému v realizácii jeho ďalšej nedovolenej činnosti a ani nie je pomocným výchovným a odstrašujúcim prostriedkom v snahe personálu prevychovať ho k tomu, aby viedol riadny život. Súd tiež poukazuje na konštatovanie znalca PhDr. Benkoviča, ktorý hodnotí možnosť resocializácie obžalovaného ako skôr nepriaznivú. Vzhľadom na tieto skutočnosti má súd za to, že pre jeho nápravu ho je potrebné zaradiť do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom strázenia, kde jeho náprava bude lepšie zaručená.

Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný už bol v minulosti najmenej dvakrát vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin a s ohľadom na skutočnosť, že súd obžalovanému aj v prejednávanej veci za trestnú činnosť, ktorú súd z hľadiska zavinenia posúdil ako úmyselnú uložil nepodmienečný trest odňatia slobody a tiež vzhľadom na správy o doterajšom priebehu väzby obžalovaného, kde je obžalovaný hodnotený negatívne, vzhľadom na jeho predchádzajúcu trestnú minulosť a tiež vzhľadom na konštatovanie znalca PhDr. Benkoviča, že z hľadiska resocializačnej prognózy, resp. na základe posudzovania možnosti recidívy, hodnotí možnosť resocializácie obžalovaného ako skôr nepriaznivú prognózu nápravy, súd v zmysle § 76 ods. 2 Trestného zákona uložil ako fakultatívnu možnosť obžalovanému aj ochranný dohľad vo výmere dva roky so zreteľom na § 78 ods. 1 Trestného zákona, pričom toto ochranné opatrenie súd považuje za vhodné a prospešné na zníženie rizika recidívy u obžalovaného po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody.

Súd obžalovanému v zmysle § 60 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona uložil i trest prepadnutia veci, ktorú obžalovaný (ako páchatel') získal trestným činom, a to finančnú hotovosť vo výške 30 € (ktorá bola obžalovanému dňa 12.06.2019 o 11:00 hod. odňatá ako 1 ks bankovka nominálnej hodnoty 20 € a 1 ks bankovka nominálnej hodnoty 10 €) a ktorá sa aktuálne nachádza na čísle účtu Okresného súdu

Partizánske SK918180000007000316074 pod položkou registra 6, rok 2019, číslo účtovného dokladu: 01112019, ktorej vlastníkom sa stáva štát.

Poškodený C. V. si uplatnil nárok na náhradu škody voči obžalovanému vo výške 30 €, pričom súd konštatuje, že poškodený svoj nárok na náhradu škody uplatnil riadne a včas, pričom škoda poškodenému vznikla v príčinnej súvislosti s konaním obžalovaného, preto súd v zmysle § 287 ods. 1 Trestného poriadku zaviazal obžalovaného k náhrade škody poškodenému v ním požadovanej sume 30 €.

Pokiaľ išlo o poškodenou T. S. uplatnený nárok na náhradu škody voči obžalovanému v sume 130 € za telefón a v sume 15 € za kartu súd konštatuje, že poškodená si síce nárok na náhradu škody uplatnil včas, avšak nie riadne, nakoľko svoj nárok nepodložila žiadnymi dôkazmi, ktoré by preukazovali dôvodnosť jej nároku. Z vykonaného dokazovania, a to z odborného vyjadrenia vypracovaného podnikateľským subjektom Annamária Heldiová HELTEL 1 navyiac vyplynulo, že cena mobilného telefónu zn. Lenovo A536, čiernej farby, patriaceho poškodenej bola stanovená ku dňu poškodenia 11.06.2019 na sumu 45 €. Súd preto poškodenú s jej nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 (pätnásť) dní od oznámenia rozsudku prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku).